

Ustanovitelji: obč. konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Sk. Loka in Trzin. — Izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. — Glavni urednik Igor Janhar — Odgovorni urednik Albin Učakar

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik
Od 1. januarja 1958 kot poltednik,
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko,
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredo in soboto

Letošnji Prešernovi nagrajenci

Prešernove nagrade gorenjskih občin so podeljene. Posebna komisija jih je prisodila Janku Pribošiču, predmetnemu učitelju z osnovne šole Jesenice; Tonetu Svetini, avtorju literarno-zgodovinske trilogije Ukana; Jožetu Bertonciju, samorastniškemu umetnemu kovaču iz Kropce, ter dr. Branku Berčiču, slavistu in piscu knjige Tiskarstvo na Slovenskem. Po končani slovesnosti, ki je bila minuli petek, 6. februarja popoldan v stavbi skupščine občine Kranj in ki so se je udeležili številni kulturni, javni in družbenopolitični delavci z vse Gorenjske, smo štiri letošnje nagrajence poprosili za kratek razgovor.

● Jeseničan Janko Pribošič, vodja združenega mladinskega pevskega zbora, katerega večletno prizadevanje je iz 90-članske skupine ustvarilo enega najboljših množičnih vokalnih ansamblov v Sloveniji, pravi, da ga ljubezen do muzike spremlja že od najzgodnejših otroških let.

»... Prav ta ljubezen in pa veselje do dela z mladino mi vplivata potrebno voljo. Da se ne trudim zaman, pričajo tudi uspehi koncerti doma in na tujem. Vedno se bom spominjal aplavzov in laskavih pohval, ki smo jih bili deležni v Sisku in Varaždinu ter med gostovanjem v ČSSR. Tako zame kot za pevce je navdušeno ploskanje občinstva pomenilo več kakor vsa druga odličja skupaj.

Mislím, da Prešernova nagrada, ki so mi jo prisodili, ne pripada le meni, ampak celotnemu zboru jeseniških pevcev, železarni in družbenopolitičnim organizacijam. Brez moralne in materialne podpore slednjih bi bila naša prizadevanja jalova. Še zlasti pa je nagrada priznanje mojemu velikemu učitelju in vzorniku, tragično umrlemu skladatelju Blažu Arničju.

● Blejčan Tone Svetina, oče prvega in doslej edinega literarno-dokumentarnega dela o okupaciji Gorenjske, v katerem mojstrsko prikaže neuklonljivo nprav za nacionalni in fizični obstoj bojujočega se gorenjskega človeka, nam je odgovoril na vprašanje: Kakšni motivi so vas vodili, da ste napisali Ukano?

»S to svojo knjigo sem skušal podati sliko naše dežele, sliko Kranjske, ki širši jugoslovanski javnosti doslej ni bila dovolj poznana in ki prikazuje Gorenjca takšnega kot v resnici je — trmast, uporen, do zadnjega čvrst in klen. Osebnó menim, da pisci zgodovine NOB ter prek njih tudi večina Slovencev podcenjujejo vlogo, ki jo je med drugo svetovno vojno odigrala Gorenjska. V vojni enciklopediji na primer so draž-

goški bitki odmerili komaj 13 vrstic.

Drugo, kar me je sililo k pisanju, so podvigi slavne Prešernove brigade, ki je v nešteti bojih s sovražnikom močno omajala nemške pozicije na Gorenjskem. Bil sem član te brigade in vem, kako velike so njene zasluge. Da imam prav, dokazuje velik uspeh romana, dokazuje zlasti zanimanje, ki ga Ukana vzbuja pri mladini. Mlade ljudi, site nihilizma današnjega časa, je pritegnil optimistično uporniški duh njenih junakov. Verjemite, niso se kar tako navdušili nad osebnimi, ki jih opisujem in ki so znale kljubovati najhujšemu nasilju. V mladih je še vedno skrito zdravo jedro malega, a čvrstega naroda. Spi sicer, prekrit z usedlinami modernih dni, toda ni ga težko predramiti.

● Umetni kovač-samouk Jože Bertoncij iz Kropce je v minulih petdesetih letih ustvaril veliko število del, od katerih so mnoga prave umetnine. Izžarevajo nenavadno ustvarjalno silo, lastno samo največjim mojstrom likovne umetnosti. Bertoncij je po mnenju vseh poznavalcev našel popolnoma nov, originalen in doslej neposnemljiv način obdelave železa, ki daje njegovim plastikam, svečnikom, mrežam in maskam izjemno svežino ter eleganco.

»Kot umetni kovač sem zaslovel po drugi svetovni vojni. Zanimivo je, da so me pravzaprav 'odkrili' tujci, avstrijski, nemški in skandinavski turisti, ki jih je zaneslo v Kropo. O mojih izdelkih so pripovedovali prijateljem in sorodnikom in tako sem postal vedno bolj znan. Največ kujem za individualne naročnike, medtem ko od večjih del velja omeniti predvsem predmete na ljubljanskem gradu in svetilke ob Ljubljanci, ki je načrt zanje narisal inž. arh. Kobe.

(Nadalj. na 16. str.)

Janko Pribošič

Tone Svetina

Jože Bertoncij

dr. Branko Berčič

Oglejte si

NAJVEČJO IZBIRO
DOMACIH IN UVOZENIH
KAMGARNOV

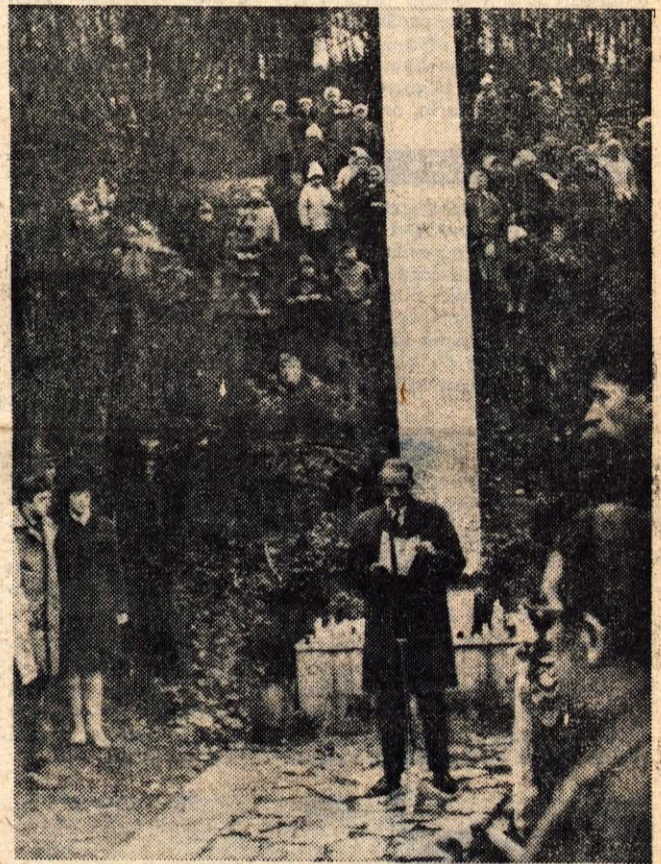
— tudi po
znižanih cenah
do

40 odst.

v trgovini GORENJC, Kranj, Prešernova 11

Za obisk se priporoča prodajalna GORENJC — KRANJ

Več tisoč Skofjeločanov se je v ponedeljek dostojno poklonilo spomenu 50-talcev, ki so bili pred 26 leti postreljeni za bližnjim Kamnitnikom. V programu je sodelovala šolska mladina, pevski zbor, JLA in izbrani recitatorji. Delegacije delovnih kolektivov, zavodov in organizacij so položile pred spomenik mnoge vence. — Foto: F. Perdan

Velika sezonska razprodaja

v Konfekciji, Titov trg 7

ženski krzneni plašči —	
avstralska ovca — prej	1010 din
sedaj	500 din
ženski krzneni plašči — prej	1400 din
sedaj	800 din

Za 50 % smo ZNIZALI prodajne cene ženskim in moškim zimskim plaščem in fantovskim hlačam.

Obiščite ELITO, Kranj

Kranj

ČP »Gorenjski tisk Kranj, delovna enota
Tiskarna ponovno

razglašajo licitacijo

za prodajo osebnega avtomobila

RENAULT R-4,

leto izdelave 1967, prevoženih 76.000 km, dobro ohranjen. Licitacija bo 17. 2. 1970 ob 8. uri na dvorišču podjetja — ulica Moše Pijade (nasproti sodišča).

Izključna cena 11.000 din. Ogled osebnega avtomobila je možen 16. 2. 1970 od 8. do 14. ure.

RADOVLJICA

Danes (sreda) popoldne se bosta na enajsti skupni seji sestala oba zbora radovljiške občinske skupščine. Razpravljala in sklepala bosta o dveh pomembnih dokumentih: o smernicah gospodarskega in družbenega razvoja za letos in o letošnjem občinskem proračunu. O obeh dokumentih so pred današnjo sejo v občini razpravljali vsi sveti občinske skupščine, zbori volivcev, predsedniki krajevnih skupnosti, vodstva družbenopolitičnih organizacij in drugi.

Razen tega so na dnevnem redu današnje seje tudi predlog odloka o redu in miru in dva odloka o sredstvih za subvencioniranje stanarin oziroma višini stanarin v občini.

A. Z.

JESENICE

Pri ZZTP na Jesenicah je doslej vpisalo posojilo za modernizacijo železnice pet delovnih organizacij in podjetij. Skupna vrednost posojila je 70.000 dinarjev. Poleg vseh zaposlenih jeseniških železničarjev so vpisali posojilo tudi vsi uslužbenci in delavci podjetja Rožce z Jesenic. Skupno s 112 posamezniki iz jeseniške občine so vpisali za 100.000 dinarjev posojila. Na Jesenicah so s sedanjim vpisom zadovoljni, računajo pa, da bodo do konca marca, ko bodo z akcijo zaključili, zbrali še enkrat toliko.

D. S.

TRŽIČ

Konec preteklega tedna je bil v Tržiču posvet sekretarjev osnovnih organizacij ZK in stalnih aktivov. Razpravljali so o programu dela ter o sklici sej krajevnih organizacij. Na njih bodo obravnavali resolucijo prve republiške konference in skušali najti izhodišča za delo krajevnih organizacij in stalnih aktivov v delovnih organizacijah. Razen tega so govorili tudi o splošni politični situaciji v državi in v svetu.

Na prvi seji plenuma občinskega sindikalnega sveta v Tržiču je bil za predsednika znova izvoljen Ivko Bergant, za podpredsednika pa Jože Mokorel. Na seji plenuma so med drugim razpravljali tudi o predlogu osnutka za ustanovitev medobčinskega sveta za Gorenjsko. Plenum je predlog, v taki obliki kot je bil predložen, zavrnil.

V petek zvečer je bila v Kranju manjša svečanost ob 50-letnici podpredsednika republiškega izvršnega sveta Vinka Hafnerja. — Foto: F. Perdan

Slavljenec na Kurirski poti

V novi hiši na Kurirski poti 25 v Kranju je bilo v soboto, 7. februarja, razsvetljeno pozno v noč. Zbrali so se predstavniki občinskih in krajevnih organizacij, borcev, invalidov, rdečega križa, komunistov, socialistične zveze in drugih, da bi dostojno proslavili osmi križ svojega aktivnega in najstarejšega člana Suca Ivana. Prišli so tudi svojci do vnučkov, ki so bili najprisrčnejši.

Slavljenec, osemdesetletnik, je bil gibčen, vzravan, nasmejan, veder in pol duhovitih šal ter sploh ne bi sodil v to častljivo starost. Rojstna kraška burja ga je menda tako izbrusila in utrdila, da ga leta sploh ne dohitvajo.

Prek Trsta, Gorice, Ljubljane in nazadnje v Kranju ga je bila služba zanesla v policijske vrste. In kar je najbolj značilno, tudi tu je bil Suc vedno človek, Slovenec, naprednjak, revolucionar. Bil je prava pošena duša v volji koži. Takega ga poznajo zlasti v Kranju. Med slavnostnimi govori, pozdravi in pozneje v tovariških pogovorih so prišli na dan razni dogodki, kako je znal Suc pred kranjsko policijo prikriti mnogo ljudi, zavesti preiskave na slepi tir, reševati komuniste in druge naprednjake pred aretacijami. Zlasti, ko je prišla okupacija, ko so od njega zahtevali, da razkrije celico KP. Izgnal se je skozi vse zanke, toda nazadnje... Zaprli so ga. Priče in dokazi proti njemu so bili neizpodbitni. Skozi vse »grehe« ni bilo več izhoda. Ko je čakal na obsodbo, je junijskega večera 1944 skočil prek 2 metra visokega zidu z bodočo žico in tako ušel gotovi smrti v Kranju. Že drugo jutro je z razpoznavnim znamenjem žvižga »Na planinah...« šel med svoje, med borce za svobodo, za katere je deloval

vseskozi. Do konca vojne je bil v Cerknem z zaupnimi nalogami. Po vojni, ko ni bila več potrebna kamuflaža volčje kože, pa se je z vso vnemo posvetil vzpostavljanju nove ljudske oblasti, obnovi, lepšemu življenju ljudi. Kot odbornik, član borčevskih, invalidskih in drugih organizacij v občini in na terenu je bil vedno v prvih vrstah. In to je še dandanes, pri svojih 80 letih. Se kot aktivist rdečega križa, kot zbiralec krvodajalcev hodi po stopniščih, od hiše do hiše in ina največ uspehov. In tega je vesel. Samo da pomaga ljudem.

Na slavlju je veliko povedal, morda pa za njegove doživljaje zelo malo. Ko pa je govoril o današnji mladini, je menil, da bi morala biti bolj seznanjena z našo zgodovino, s tem, kar imamo in odpadle bi tudi površne kritike na posamezne izpade nekaterih. Skratka — zaupanje v mlade, v življenje in srečno prihodnost vseh.

Se na mnoga leta, tovariš Suc!

K. Makuc

Ivan Suc

Razvijati oblike informiranja

Na rednem posvetu so se v ponedeljek popoldne v Tržiču zbrali predstavniki vseh gorenjskih občinskih konferenc SZDL in razpravljali o informiranju med občinskimi in republiško konferenco SZDL, o predlogu delovnega programa republiške konference in o sodelovanju s koroškimi Slovenci.

Na posvetu so poudarili, da je v prihodnje treba razvijati posamezne že uspele oblike informiranja med občinskimi konferencami SZDL. Tako so se dogovorili, da bodo v prihodnje v vseh občinah vsak teden pripravljali posebna tedenska obvestila, izmenjali bodo delovne programe občinskih konferenc, izvršnih odborov in drugih organov, nadaljevali bodo tudi z medsebojnimi posvetovanji, na katera bodo vabili še člane zvezne in republiške konference SZDL z Gorenjske, razmislili o večjem sodelovanju posameznih sekcij občinskih konferenc SZDL itd.

Ko so govorili o predlogu delovnega programa republiške konference SZDL, so predlagali, da bi morala republiška konferenca čimprej razpravljati o vlogi, pomenu in predvsem o uresničevanju družbenih dogovorov. Nadalje so menili, da bi bilo

dobro ob razpravi o položaju zamejskih Slovencev razpravljati tudi o tujih manjšinah pri nas in da razpravo o izobraževanju ob delu ne bi organizirali šele marca prihodnje leto, marveč čimprej, ker bi jo lahko uskladjili z razpravo o zakonu o delavskih univerzah. Predvsem pa so opozorili, da bi morala republiška konferenca razprave o posameznih pomembnih vprašanjih uskladiti s programskimi osnovami republiške skupščine; podobno so namreč svoje delovne programe uskladjile nekatere občinske konference SZDL s programi občinskih skupščin.

Ugotovili so tudi, da so v vseh gorenjskih občinah že začeli z uresničevanjem programa o sodelovanju s koroškimi Slovenci. Sklenili so, da bodo o konkretnih programih razpravljali na prihodnjem posvetovanju. Pomembno pri tem je, da so v predlogih proračunov v nekaterih občinah na Gorenjskem precej povečali sredstva za tovrstno sodelovanje. Republiški komisiji za stike s tujimi mesti pa bodo predlagali, da bo uskladjila sodelovanje organizacij v slovenskih občinah s koroškimi Slovenci.

A. Zalar

S podelitve diplom Poklicni šoli Kranj. Foto: F. Perdan

Slovesnost na Poklicni šoli Kranj

Učenci in pedagogi Poklicne šole Kranj so v soboto dopoldne proslavili pomemben dogodek. Na proslavi 121. obletnice smrti pesnika dr. Franceta Prešerna jim je predstavnik oziroma novinar

lista Mladost podelil plaketo in diplome, ki so jih šola in posamezniki osvojili z doseženimi uspehi: minulo leto. To tekmovanje list Mladost in predsedstvo zveze mladine Jugoslavije razpisujeta že štiri

leta. Naslov tekmovanja pa je: Iščemo najboljše šole in posameznike v Jugoslaviji.

Po prevzemu plakete in diplom so učenci sklenili, da bodo tudi v prihodnje sodelovali v tekmovanju. **A. Z.**

Usmeritev gradnje stanovanjskih enot na Bakovnik

V Kamniku so se lani lotili urejanja gradbenega območja na Bakovniku, kjer je predvidena gradnja 78 stanovanjskih enot oziroma hiš. Lani je bilo oddanih 33 parcel za

gradnjo stanovanjskih enot, torej je prostora še za 45 stanovanjskih enot. Za komunalno ureditev zemljišča je sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča najel

kratkoročna bančna posojila, večji del tega posojila bo sklad moral vrniti: že letos. Ker pa zemljišče za 45 stanovanjskih enot še ni bilo prodano, bo občina Kamnik letos usmerila vse prosilce za stavbne parcele v Kamniku na Bakovnik, da bi tako prišla do sredstev, ki sedaj bremenijo sklad za prek 200 milijonov S din.

Sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča je lani v primeri s planom uresničil dohodek le s 75,2 odstotka. Nekateri občani neredno plačujejo prispevek za uporabo mestnega zemljišča, dolgujejo pa tudi za gradbena zemljišča na Bakovniku. Samo iz teh dveh naslovov skladu dolgujejo 120 milijonov S din. Zaradi pomanjkanja sredstev sklad dolguje izvajalcem del 28 milijonov S din, nadalje lastnikom zemljišč za prodano zemljo po sklenjenih pogodbah 30 milijonov S din, niso mogli dati 20 milijonov kot prispevek za rekonstrukcijo Usnjarske ceste ipd.

O teh težavah je bilo govora tudi na zadnji seji občinske skupščine Kamnik. Sklad bo od občanov in delovnih organizacij zahteval, da se bolj spoštujejo sklenjene pogodbe, kar je vsekakor v obojestransko korist.

A. Iglčar

J. Vidic

Kam so šli osmošolci?

V preteklem šolskem letu je v škofjeloški občini obiskovalo osmi razred osnovne šole 293 učencev. Vseh otrok pa, ki so pred osmimi, devetimi in desetimi leti pričeli obiskovati osnovno šolo je bilo v občini 510. Komunalni zavod za zaposlovanje je o poklicnih, odločitvah teh mladih ljudi pripravil posebno poročilo.

Na srednjih šolah je nadaljevalo šolanje 38 odstotkov učencev, ki so lani končali osemletno obvezno šolo. Delež takšnih učencev je v drugih gorenjskih občinah precej višji in je tudi v porastu, medtem ko v loški občini stagnira. Vzrok zato je pač treba iskati v manjših možnostih za nadaljnje izobraževanje in velika oddaljenost od raznih strokovnih šol.

Odstotek učencev, ki so se po končani osnovni šoli vključili v uk, je enak odstotku teh učencev v ostalih gorenj-

skih občinah. Precej večje pa je v Škofji Loki število učencev, ki so se takoj zaposlili v podjetjih. Takšnih je bilo skoraj osem odstotkov. Za njihovo dodatno izobraževanje bodo morala podjetja pokazati več razumevanja in pomoči.

11,5 odstotka učencev, ki so osnovno šolo zapustili v sedmem, šestem ali petem razredu, ter skoraj tri odstotke učencev iz osmega razreda je ostalo doma na kmetijah. To je precej več kakor na območju ostalih gorenjskih občin, kjer ta odstotek ni nikjer večji od štiri.

Nekaj mladih ljudi še vedno čaka na zaposlitev, vendar je na območju občine nekaj nezasedenih mest zlasti v lesni in prehrabeni stroki in v gradbeništvu. To so predvsem učenci z nedokončano osemletko, ki je pogoj za učenje v gospodarstvu.

Kdo naj potuje?

Pred nekaj dnevi sem med odmorom prisluhnil skupini delavcev, ki je precej žolčno razpravljala o službenih potovanjih v inozemstvo. Zakaj zopet ta v tujino? So se slišali glasovi, ko ne zna nobenega tujega jezika. Pa še z izobrazbo je na psu, je pristavil drugi. Nič nimamo proti tovrstnim potovanjem, če so koristna za kolektiv. Obiske pri tujih partnerjih naj opravljajo le strokovnjaki, in to takšni, ki bodo kos našim, zaradi katerih so odšli na potovanje. Pa ne samo to, je nekdo nadaljeval; tudi obveščajo naj nas. Zakaj pa imamo tovarniško glasilo? Po vsakem potovanju, ki ga opravi kdorkoli, naj poro-

ča v glasilu, kaj je koristnega napravil. Potem pa nam ne bo treba vsepriek obsojati, kot zdaj, ko nismo seznanjeni o namerah in rezultatih potovanj. Nekateri so celo menili, da so ta potovanja čisto nadomestilo za nagrade vodilnim, ki so bile pred leti zelo v modi. Le-te so pa zaradi svoje slabe utemeljenosti vzbujale nemalo negotovnosti med delavci. Ti komentari so mi dali dovolj razlogov, da sem se zamislil nad besedami, ki so bile že tolikokrat izrečene, a jih tako radi pozabljamo; pravega človeka na pravo mesto in obveščanje kolektiva. Saj smo vendar samoupravljavci. Mar ne? **N. T.**

Tečaj za ženske žerjavovodje

V jeseniški železarni bodo na delovnih mestih, kjer se to le da, zaposlili ženske. Nezaposlenost žensk je na Jesenicah že dlje časa problem. V železarni so menili, da bi ženske lahko delale tudi kot vodje žerjavov. Teh je v železarni nad 200. V tečaj za žerjavovodje se je vpisalo 180 žensk, preizkus za sprejem pa jih je uspešno opravilo 28. Konec januarja se je dvomesečni tečaj končal. Te-

čaj je uspešno zaključilo 18 kandidat, 9 kandidat pa ima še popravne izpite. Tečaja ni naredila samo ena kandidatka.

Tečajnice se sedaj še vadijo na praktični vožnji z žerjavi. Po praktičnem preizkusu znanja jih bo kadrovska služba železarne razporedila na delovna mesta, kjer so delovni pogoji primerni za ženske.

B. B.

Preložena javna razprava

Občinska konferenca SZDL Kranj sporoča, da bo javna razprava o osnutku zakona o zdravstvu in zakona o zdravstvenem varstvu, ki je bila v Kranju predvidena v petek,

13. februarja, ob 18. uri v dvorani občinske skupščine, zaradi tehničnih ovir preložena. Kdaj bo javna razprava v Kranju, bodo sporočili v radiu in dnevem časopisu.

Vse več delavcev išče pravno pomoč

V pravni posvetovalnici pri občinskem sindikalnem svetu v Trziču je lani iskalo pravno pomoč 130 delavcev. V primerjavi z letom prej je potrebovalo pravni nasvet kar 25 odstotkov delavcev več.

Med zadevami, za katere iščejo delavci nasvet ali drugačno pravno pomoč so na prvem mestu odpoved delovnega razmerja, premeščanja na druga de-

lovna mesta ter nagrajevanje. Vse to kaže, da delavci, ki se oglašajo v posvetovalnici, niso dovolj seznanjeni s statuti in z drugimi samoupravnimi akti v delovnih organizacijah. Vzrokov je lahko več: ali delovne organizacije premalo skrbijo za obveščeno svojih delavcev ali pa je po drugi strani neinformiranost posledica padajočega zanimanja za družbeno dogajanje.

Kaj bo letos novega v škofjeloški občini?

Proračun občine Škofja Loka za leto 1970 je sprejet. V glavnem se ve, kam bodo šla sredstva, koliko dobi ta ali ona panoga, društvo, organizacija. Tudi dejstvo, da potrebe preračajo možnosti in da vsega, kar so si od občinskega denarja obetale posamezne skupine ljudi, ne bo moč uresničiti, ni nobena tajna. Prav zato smo pred dnevi potrkali na vrata Irene Mlakar, načelnika za gospodarstvo, in povprašali, kaj naj bi letos novega dobila komuna. Upoštevali smo le načrte oziroma objekte, ki bodo gotovi (ali vsaj skoraj gotovi) do konca decembra 1970 in ki so zanje sredstva že zagotovljena.

● Najpomembnejši, čeprav ne najdražji projekt v Škofji Loki bo vsekakor gradnja nove kanalizacije. Letos nameravajo uresničiti prvo stopnjo načrta, se pravi postavitev glavnih kolektorjev in izpeljavo mreže kanalov sredi samega mesta (stroški: okrog 3 milijone 400 tisoč din), do leta 1972 pa morata dobiti sodoben odtočni sistem tudi »prestonici«² Selške in Poljanske doline, Železniki s Češnjico in Žiri.

● SGP Tehnik je sredi januarja začel z zemeljskimi deli na prostoru, kjer bo stal prvi loški hotel. Slavnostna otvoritev naj bi bila sredi decembra. Ker smo o samem hotelu že pisali, naj tokrat povemo le, da nameravajo ob njem zgraditi prizidek z več posebnimi trgovinami. Objekt financira podjetje Transturist, zato ne bremeni občinskega proračuna.

● Prav tako iz Transturistove blagajne bodo šla sredstva za verigo žičnic in vlečnice na Starem vrhu, ki obeta sčasoma postati privlačno zimsko športno središče. Cesta Luša — spodnja postaja žičnice je nared, delavci sedaj krčijo gozd in odstranjujejo skale s terena, po katerem bo speljana proga.

● Ko so pred leti gradili avtobusno postajo v Škofji

Loki, ni nihče računal s tolikšnim razmahom potniškega prometa, kakor smo mu priča zadnje čase. Postaja je zato že zdavnaj pretesna in letos jo bodo razširili ter preuredili.

● Mesto pod Lubnikom močno pogreša moderno kegljišče, saj je bilo kegljanje med Ločani nekdanje zelo priljubljen šport. Vse kaže, da bo ta koristna rekreativna dejavnost kmalu znova oživelela, kajti novi proračun predvideva izgradnjo tristeznega avtomatskega kegljišča pri sedanjem kopaljšču ob Poljanski čišči.

● Naj omenimo še, da je škofjeloška Pekarna začela obnavljati prvo nadstropje znane Homanove hiše, kjer namerava odpreti novo kavarno. Razširjajo tudi slaščičarno, ki ima svoje prostore v pritličju in ki daleč naokrog slovi po odličnih slaščicah.

● Železniki — lani so postali mesto — bodo dobili sodobno kino dvorano. Po predvidevanjih naj bi ureditev notranjosti združenega doma na Češnjici stala okrog 600 tisoč din. Polovico te vsote bo prispevala občina, ostalo pa kino Sora Škofja Loka in domača krajevna skupnost.

● Ker je spričo hribovite okolice slika na zaslonih tele-

vizijskih aparatov v skoraj vseh krajih Selške doline zelo slaba, nameravajo vrh Miklavževega hriba nad Železniki postaviti močan TV pretvornik, ki bo omogočil dober sprejem prebivalcem Dolenje vasi, Selc, Studena, Češnjice in dela Železnikov.

● Na Češnjici veletrgovina Loka gradi novo samopostrežno prodajalno. Lokali, kakršnih namerava vodilno škofjeloško trgovsko podjetje odpreti še več, so se doslej povsod, zlasti v manjših, od občinskega centra precej oddaljenih krajih, izredno dobro obnesli.

● Kot smo zvedeli, so po številu nerešenih problemov, ki bi jih bilo treba čim prej odpraviti, v občini Škofja Loka na prvem mestu Žiri. Oddelek za gospodarstvo pri občinski skupščini je sestavil nekakšen vrstni red investicij ter sklenil, da bodo najprej izdelali katastrsko izmero celotnega žirovskega okoliša, povečali pokopališče in uredili kanalizacijo.

● Letos bodo v škofjeloški občini za vzdrževanje in izpopolnjevanje vodnih naprav porabili 450 tisoč din. Vsota ni posebno velika, zlasti če upoštevamo, da narasli Selšiča in Sora vsako spomlad naredita precej škode.

Ob koncu velja omeniti tudi cesto Škofja Loka—Kranj, ki je povsem uničena in ki terja takojšnje popravilo. Žal ne Kranj, ne Škofja Loka in ne cestni sklad SRS zanjo nimajo denarja, tako da bo po vsej verjetnosti ostala takšna kot je — podobna njivi.

I. Guzelj

Začetek stalnega in organiziranega dela

Tridnevni seminar za vodstva terenskih aktivov zveze mladine na Šmarjetni gori se je v nedeljo končal. Čeprav bo dokončno oceno seminarja dalo delo na terenu, je seminar uspel predvsem zaradi naslednjih ugotovitev.

Dve temi na seminarju — razprava o resoluciji o razvoju kranjske občine v letošnjem letu in pogovor o uresničevanju stališč o nalogah ZMS na terenu — sta pokazali izredno aktiven in ustvarjalen odnos mladinskih aktivistov do tematike, obdelane v obeh dokumentih. To po drugi strani tudi kaže, katera vprašanja so trenutno najbolj aktualna in katera je treba začeti najprej razreševati. Razprava o resoluciji o razvoju občine v letošnjem letu je bila kritična zaradi tega, ker so mladi politični delavci obravnavali pripombe zborov občanov, katerim so dodali še svoja mnenja in ocene. Prvič to dokazuje, da so mladi dovolj zreli za obravnavo tako pomembnih vprašanj, drugič pa to dokazuje pripravljenost, da vodstva mladinskih aktivov na terenu resolucijo še enkrat pretresejo in s tem tudi oni pripomorejo, da bo ob sprejetju čim bolj dodelana, sprejemljiva in realna.

Prek 40 seminaristov je z velikim zanimanjem sledilo temi, ki je obravnavala vprašanja mladinskih gibanj v svetu in doma, posebno pa o mestu slovenske mladinske organizacije v teh gibanjih. Enako, ali še bolj, bi to lahko trdili za tisti del seminarja, ki je govoril o odnosu zveze mladine do religije in Cerkve. Posebno zato, ker je ta tematika vsakodnevno prisotna in

aktualna na terenu. Jasnega odnosa ZMS do teh vprašanj zato ni bilo težko doseči.

Se eno pohvalno besedo o seminarju lahko zapišemo. Odziv terenskih aktivov na poziv, naj se udeležijo seminarja, je bil izredno razveseljiv. Po dva ali trije mladinci iz enega aktiva so bili na Šmarjetni gori. Skoda je le, da tudi zastopstvo manj delavnih ni bilo tako številno.

Na seminarju so prav tako podprli prizadevanje in težnjo, da razvijajo terenski aktivni lastne, stalne oblike izobraževanja pod okriljem družbenih centrov, leti pa naj bi bili povezani s poklicnimi izobraževalnimi ustanovami in občinskim vodstvom mladinske organizacije. Razvijati bo potrebno tudi občasne oblike izobraževanja, kar vse kaže, da idejno in politično delo ni zanemarjeno in tudi ne bo.

Na koncu je prav, da omenimo še pomemben sklep seminarja. V naseljih, kjer ni mladinske organizacije (Naklo, Senčur), bo potreben razgovor z vodstvi drugih družbenih in političnih organizacij o tem, kje so vzroki, da mladina teh naselij nima lastne organizacije. Ali je za to krivo splošno družbeno in politično ozračje ali velika dnevna mobilnost mladine ali nedelavnost ostalih organizacij ali pa pomanjkanje iniciative ter osnovnih materialnih pogojev za delo. Vsem prizadetim bo treba jasno predočiti pomen mladinske organizacije. Če bomo ugotovili, da mladina sama ni dovolj osveščena, bo pobuda ostalih krajevnih činiteljev nujna.

J. Košnjek

Razdelitev gorenjskih gospodarskih organizacij glede na višino in povečanje poprečnih osebnih dohodkov na zaposlenega

Pristojne službe ocenjujejo, da so se preteklo leto povečali poprečni osebni dohodki zaposlenega v primerjavi s letom 1968 za 15 odstotkov in da je tako torej znašal poprečni osebni dohodek v Sloveniji približno 1150 dinarjev. Seveda to še ni uradna statistična ugotovitev, vendar bistvenih razlik prav gotovo ne bo.

Pričakujemo tudi, da bo povečanje osebnih dohodkov v gospodarstvu nekoliko večje, kakor pa v negospodarstvu. Sicer pa so osebni dohodki v gospodarstvu po svoji absolutni vrednosti višji od poprečnih osebnih dohodkov v negospodarstvu. Ker so se osebni dohodki preteklo leto povečali več kakor pa so porasli vplivniški stroški, lahko sklepamo, da se osebni dohodki so povečali samo nominalno, temveč da se je zvečala tudi njihova realna vrednost.

Občajno v pregledih in razpravah o gibanju osebnih dohodkov navajamo kot najotipljivejši kazalec znesek poprečno doseženega osebnega dohodka na zaposlenega. Tokrat želimo prikazati gibanje osebnih dohodkov v gorenjskem gospodarstvu z nekoliko drugačne plati. Zanima nas, koliko imamo na Gorenjskem gospodarskih organizacij, kjer je poprečni osebni dohodek na zaposlenega na primer nekje med 950 in 1000 dinarji in koliko je gospodarskih organizacij, ki so povečale poprečni osebni dohodek na primer za 10 odstotkov. Pri tem smo seveda spet uporabili uradne statistične podatke in jih uredili skladno z našo željo. Toda za časovno točno opredelitev samo še tole! Poprečni osebni dohodki se nanašajo na prvih devet mesecev preteklega leta in tudi povečanje teh osebnih

dohodkov primerjamo s poprečnimi osebnimi dohodki v prvih devetih mesecih leta 1968. In kakšno sliko nam torej kaže takšna razporeditev gorenjskih gospodarskih organizacij? Sicer malce suhoparno naštevovanje, pa vendar zanimivo!

Devet gospodarskih organizacij (6,08%) je imelo poprečni osebni dohodek manjši kakor 800,00 din, 14 gospodarskih organizacij (9,46%) ga je imelo od 800,01 din do 850,00 din in prav toliko gospodarskih organizacij je doseglo poprečni osebni dohodek od 850,01 din do 900,00 din. Enajst podjetij (7,43%) je imelo poprečni osebni dohodek na zaposlenega med 900,01 din in 950,00 din. Enako število gospodarskih organizacij, in sicer 15 (10,13%), je imelo poprečni osebni dohodek v mejah od 950,01 din do 1000,00 din in od 1000,01

din do 1050,00 din. Le eno podjetje manj (14 gospodarskih organizacij ali 9,46%) je imelo poprečni osebni dohodek med 1050,01 din in 1100,00 din. V nadaljnje tri velikostne razrede pa so se preostala podjetja takole razdelila: šest podjetij (4,05%) z osebnim dohodkom od 1100,01 din do 1150,00 din, enajst podjetij (7,43%) s poprečnim osebnim dohodkom od 1150,01 din do 1200,00 din; daleč največ podjetij, 39 po številu (26,35 odstotkov) pa je imelo poprečne osebne dohodke nad 1200,00 din.

In kako so se razporedila gorenjska podjetja glede na stopnjo porasta poprečnih osebnih dohodkov v omenjenem časovnem razdobju? Manjše osebne dohodke kakor v predlanskem devetmesečnem razdobju je imelo 24 gospodarskih organizacij (16,23%), za do pet od-

stotkov višje 25 gospodarskih organizacij (16,89%), od 5,1 odstotka do 10,0 odstotka prav toliko gospodarskih organizacij, od 10,1 odstotka do 15,0 odstotka višje poprečne osebne dohodke je imelo 12 podjetij, od 15,1 odstotka do 20,0 odstotka višje poprečne osebne dohodke je imelo 16 gospodarskih organizacij (10,8%); največ gospodarskih organizacij (36 ali 24,32 odstotka) pa je povečalo poprečni osebni dohodek za več kot 20 odstotkov. Pri tem pa je seveda treba pripomniti, da niso redke delovne organizacije, ki kljub temu, da lani niso povečale poprečnih osebnih dohodkov (ali pa so jih celo zmanjšale), pa so dejansko imele večje osebne dohodke od onih gospodarskih organizacij, ki so jih lani na primer povečale za nad 20 odstotkov.

ABC

Obiskali smo Kmetijsko zadrugo v Naklem

Obetajoči načrti

Sprejel nas je direktor Ciril Dolenc. Povedal nam je, da je zadruga v Naklem končala lansko poslovno leto razmeroma dobro. Pričakujejo pa tudi, da bodo finančni rezultati boljši kot leta 1968. Največ dohodka sta po prvih izračunih ustvarila odkup in kooperacija, pa tudi dejavnost, ki nosi naziv skladišče z reprodukcijskim materialom — sem sodi prodaja strojev in orodja, semen, gnojil, zaščitnih sredstev ter gradbenega materiala — ni dosti slabša. Pri zasebnih kmetih je namreč veliko zanimanja za nakup strojev in opreme. V združnem skladišču so prodali največ traktorjev, motornih kosičnic in samonakladalnih prikolic. Podobno lahko trdimo za prodajo gnojil in semen.

Tudi zima za nakelsko zadrugo ne pomeni mrtvila. Pred nedavnim so končali tečaj za voznike kmetijskih motornih vozil. Udeležba je bila še kar dobra. 35 kmetovalcev se ga je udeležilo. Prav tako imajo za seboj že dve strokovni predavanja in praktični tečaj iz sadjarstva. Takšnih predavanj bo do konca zime deset. Ko se bo otopilo, namerava zadruga prirediti tečaj, na katerem bodo kmetovalce poučili, kakšne skrbi in nege je potreben traktor. Pravijo, da kmetom, lastnikom traktorjev, prav tega znanja najbolj primanjkuje.

Direktor Ciril Dolenc nam je s posebnim zadovoljstvom povedal, da je lani Gorenjska kreditna banka dodelila zadrugi 300.000 dinarjev kredita. Denar so kmetje porabili za gradnje in prenovitve gospodarskih poslopij ter za nakup mehanizacije in živine. Upajo, da bo tudi letos tako, saj so potrebe po investicijah v zasebno kmetijstvo velike in se brez njih kmetijska proizvodnja ne bo povečala. Gorenjska kreditna banka je ena prvih v republiki, ki je razumela potrebe zasebnega kmetijstva.

Tudi o načrtih za letošnje in prihodnja leta smo spregovorili. Letos bodo začeli pasti v Strahinju, kjer je že urejenih 46 hektarov odličnih pašnih površin. Pri predvidenih 4000 litrov mleka letno na eno kravo računajo, da lastna cena mleka tudi v prihodnje ne bo višja, čeprav se bodo povečali nekateri stroški pri proizvodnji mleka. Obdelovalne površine v letu 1971 in 1972 bodo enake letošnjim, le, da je zadruga odločena povečati hektarske pridelke semenskega krompirja, pivovarskega ječmena in silažne koruze ter količino mleka na kravo, in sicer v prihodnjem letu na 4200 litrov, v letu 1972 pa na 4400 litrov.

Obetajoča panoga je gotovo valilnica in vzreja piščancev. Letos se bo v njihovih valilnicah zvalilo 110.000 enodnevni piščancev. Prav tako

bodo v Podbrezjah, kjer so opustili živinorejsko proizvodnjo, vzredili 25.000 jareč v starosti od enega do treh mesecev in pri 2500 kokoših proizvedli 575.000 valilnih in konzumnih jajc. To bo še en pomemben prispevek k povečanju perutninarske proizvodnje na Gorenjskem.

Omenili smo že, da je odkup in kooperacija najpomembnejša dejavnost nakelske kmetijske zadruge. Področje zadruge je že od nekdaj usmerjeno v proizvodnjo mleka, klavne živine in krompirja. Lani so odkupili 1.297.596 litrov mleka, letos ga bodo 1.900.000, prihodnje leto pa že 2.050.000 litrov. V lanskih devetih mesecih je zadruga odkupila 255.152 kilogramov goveda in 34.426 kilogramov telet. 1972. leta pa bodo odkupili 335.000 kilogramov goveda in 50.000 kilogramov telet. Leta 1968 so uvedli na področju živinoreje A kontrolo, ki je lani za-

jela že 180 krav simentalke pasme in kržancev med simentalno in rdečo cikasto pasmo. Molzno kontrolo zadruga sama financira. Iz sklada skupne porabe pa je namenila rejcem 30.000 dinarjev regresa za nakup plemenske živine. Z nakupovanjem čistopasemskih živali poteka zamenjava domače cikaste pasme s simentalno veliko hitreje. Računajo, da bo zamenjava izvedena v petih letih.

Predolgo bi bilo naše pisanje, če bi se razpisali o vsem, o čemer že razmišljajo in načrtujejo v nakelski kmetijski zadrugi.

Direktor Dolenc je pripomnil, da jih ne kaže že vnaprej preveč hvaliti. Pravi pa, da so njihovi načrti stvarni in uresničljivi, posebno zato, ker bo teža njihovega prihodnjega dela v razvijanju kooperacijskih odnosov in povečavanju tržnih viškov, kar so dokazali že lani. Kmetijska proizvodnja v zasebnem sektorju se mora večati, seveda s pomočjo kreditov in strokovnih nasvetov.

J. Košnjek

Osnutek zakona o označevanju vina

Odslej bomo pili pristni cviček

Republiški sekretariat za gospodarstvo je poslal republiški skupščini v obravnavo osnutek zakona o označevanju vina. Po novem zakonu bi se lahko označevalo le vino tistih pridelovalcev, katerih vinogradniške površine, sorte in količine pridelkov so evidentirane v posebnem registru, in ki vodijo predpisano kletarsko evidenco nad proizvodnjo in predelavo grozdja ter nad nego in prometom s tem vinom. Osnutek omogoča označevanje vina po kakovosti in po geografskem poreklu. Po kakovosti je vino lahko namizno, z geografskim poreklom pa namizno, kakovostno, vrhunsko in penec se vino. Pri vrhunskem vinu kot vnu posebne kakovosti predvideva osnutek še posebne pristavke, ki jih ima lahko vrhunsko vino, če so izpolnjeni še posebni dodatni pogoji. Taki pristavki so lahko »kabinet«, »pozna trgatava«, »izbor«, »jagodni izbor« ali »suhi jagodni izbor«.

Zaradi zavarovanja kvalitete in izvirnosti vina ter zaradi zaščite interesov potrošnika je važno tudi etiketiranje vina pridelovalca, negovalca oziroma polnilca vina. Osnutek zakona zahteva, da mora pridelovalec vina, ki ga sam ustekleniči, označiti vino tudi z imenom pridelovalca ter kraja in obrata, kjer se vino ustekleniči.

Določene so tudi kvalitete, ki jih morata vsebovati kraški teran in cviček, da se lahko označita s tem nazivom. To je bilo potrebno, ker naziva kraški teran in cviček ne označujeta geografskega porekla. Kot kraški teran bi se lahko označevalo temno rdeče vino sorte refošk, pridelano na območju vinorodnega okoliša »Kraška planota« v Kraško-primorskem vinorodnem rajonu SR Slovenije, ki ima značilne lastnosti kraškega terana.

Kot »cviček« bi se lahko označevalo vino, pridelano iz grozdja modre frankinje, žametne črnine in kraljevne kot glavnih sort grozdja, in sicer na območju krško-gorjanskega in novomeško-mokronoškega vinorodnega okoliša v posavsko vinorodnem rajonu, ki ima značilne lastnosti cvička.

Nov zakon ni potreben samo zaradi zaščite domačih potrošnikov, pač pa tudi zaradi izvoza vina. Upajmo, da bomo v prihodnje vedeli, kaj pijemo. Osnutek zakona namreč predvideva od milijon do deset milijonov S din kazni za delovno organizacijo ali drugo pravno osebo, ki bi dala v promet vino, ki je označeno po tem zakonu, pa ne ustreza označenim lastnostim.

J. Vidic

Reja domačih živali in antibiotiki

(Nadaljevanje)

Človekovi mikrobi pridobe lahko rezistenco tudi zaradi neposrednega stika z antibiotiki, zaužitimi z živalskega izvora. S to možnostjo moramo računati predvsem pri jajcih nesnic, ki so dobile višje doze antibiotikov, t. j. po zdravljenju. Ugotovljeno je, da se pojavijo antibiotiki v jajcih peti dan po pričetku zdravljenja kokoši, ter jih nato najdemo v jajcih do desetega dne (pri zdravljenju s teramicinom in tetraciklinom) ali celo do 16. dne (pri uporabi spectama) po zadnji aplikaciji zdravila. Takšna jajca niso primerna za prehrano in ne smejo v promet.

Po zdravljenju z antibiotiki lahko najdemo te snovi tudi v mesu, vendar pa se od tu razmeroma kmalu odstranijo (poprečno v dveh dneh). Pazljivejši pa moramo biti pri zdravljenju vnetja vimena kot tudi po zdravljenju vnetja maternice po porodu pri govedu. Po zdravljenju mlečne žleze skozi kanal seska mleko ne sme v promet 5 dni po zadnji aplikaciji antibiotikov, čeprav je možno, da je mleko »čisto« že četrti dan. Vendar pa v tem primeru grozi, poleg možnosti, da vplivajo antibiotiki zaužitega svežega mleka na mikrofloro človeka, tudi ekonomska škoda. Antibiotiki v mleku namreč preprečijo predelavo mleka v nekatere mlečne izdelke, npr. v sir. Takšno mleko pa utegne škodovati tudi sesnim živalim, kar velja še posebno v poporodnem času, npr. po zdravljenju maternice z antibiotiki pri »zastajanju posteljice«.

Omeniti moramo tudi, da doslej še ni uspelo doognati antibiotikov zagotovo v jajcih, mesu in mleku, če so se dodajali hrani domačih živali kot rast pospešujoči dodatek (torej v malih koncentracijah). S tem pa smo tudi pri jedru obravnavane problematike, saj ni dokazano, da bi v tem primeru antibiotiki lahko vplivali na mikrobe človeka in pojav rezistence pri njih. Vendar pa je potrebno zaradi pomembnosti tega vprašanja za človeka in njegovo zdravje natančno preiskati in pretehtati vse možnosti neposrednega in posrednega vpliva antibiotikov, ki se dodajajo hrani domačih živali kot rast pospešujoče sredstvo, na mikrofloro človeka.

dr. Bavdek S.

Kmetijski nasveti

Bolezni perutnine

Zdravljenje perutnine je večinoma težko in drago, zato pri njem še posebno velja tisto zlato pravilo: bolje preprečiti kot zdraviti. Preprečiti pa ne moremo, če vsaj v splošnem ne poznamo najbolj nevarnih bolezni in zajedalcev in če ne znamo odpravljati vzrokov okužb, ki lahko usodno prizadenejo perutninarstvo.

● **Kokošja kuga je najbolj nevarna bolezen perutnine, ki se tudi najhitreje širi in povzroča najbolj množično pogine.** Bolezni ni težko razpoznati: obolele kokoši postanejo zaspane, podbradek in roža postaneta temno modra, živali dihaajo z odprtimi kljuni, piskajo, pojavi se driska. Živali hitro poginjajo. Bolezen zanesljivo ugotovi živinozdravnik tako, da pregleda drobovino kokoši.

Bolezni, ki se hitro širi z dvorišča na dvorišče, se le stežka znebimo. Uspešnega zdravljenja kuge ne poznamo, zelo uspešno pa je predhodno cepljenje. Ker cepivo začasno zaustavi nosenje jajc, je nesnice najbolje cepiti takrat, ko tako in tako prenehajo nesti. Upoštevati moramo tudi vsa druga navodila, ki jih daje veterinar.

● **Bela griza je nevarna bolezen; takoj v začetku na veliko pobira piščančke, ki so se zvalili iz okuženih jajc.** Spoznamo jo po belih iztrebkih, po slabi ječnosti piščancev, ki postanejo klavni. To bolezen povzroča ista bakterija kot kokošji tifus, katerega je mnogo težje odkriti in je zato bolezen še bolj nevarna.

Belo grizo preprečimo tako, da damo valiti jajca zdravih kokoši. Če pa med piščanci že ugotovimo to bolezen, potem je treba bolne ubiti, da ne bodo raznašali bolezni, zdrave piščance pa prestavimo v kak drug prostor, kjer ni bolezni. Uničiti je treba tudi vse iztrebke bolnih živali, okužene prostore pa temeljito razkužiti. Kokošji tifus, ki napada kokoši, zanesljivo ugotovi veterinar s preizkusom krvi. Prihodnjic — o najnevarnejših zajedalcih pri perutnini. Inž. M. L.

Delovna skupnost delovne enote
tiskarna

ČP Gorenjski tisk Kranj

razglašja

prosto delovno mesto

strojnega stavca

Kandidat mora imeti grafično šolo in strokovni izpit za strojnega stavca.

Ponudbe sprejema tajništvo podjetja Kranj, Ul. Moše Pijade (nasproti sodišča) do 20. februarja 1970.

Najbolj obiskana trgovina na Jesenicah

Na Jesenicah ima največ delovna enota trgovskega podjetja Rožca. Lani je bilo za 5 milijonov din prometa, letos pa pričakujejo za milijon

din prometa več. Poslovodja trgovine meni, da je pri njih promet največji poleg drugega tudi zato, ker v tem mestnem okolišču prebiva največ ljudi. Letos bodo trgovino še razširili, tako da bodo dodali slaščičarno in okrepčevalnico.

Poslovodji Francu Rapselu smo zastavili nekaj vprašanj, najprej o tem, kako so kupci »zadovoljni« s podražitvami.

»Običajno so za to »krive« naše prodajalke. Vendar pa pri tem govorjenju seveda ni preveč resnega, saj so kupci o podražitvah že prej obveščeni v časopisih.«

● Ali prodajate tudi na kredit? »Za sedaj še ne, ker za živila to zakonodaja ne dovoljuje.«

● Zakaj pa letos niste delili koledarjev? »Kolikor vem, jih tudi druge niso. To razdeljevanje koledarjev že prihaja iz navade, saj je bilo pri tem vedno precej vroče krvi. Namesto tega pri nas raje ob novem letu znižamo cene za 10 odstotkov ali več.«

● Zakaj pa Jeseničani pri vas najraje kupujejo? »Ker imamo veliko izbiro. Kupujejo pa navadno 'za sproti'.«

● Pri vas tudi zalotite take, ki vzamejo brez plačila? »Zadnje čase so taki primeri zelo redki, saj nisem bil na sodnji že leto dni.«

● Kupci ugotavljajo, da sadje in zelenjava ni okusno razstavljeno, videti je gniloba in podobno. To sicer za vašo trgovino ne velja, vendar pa kaj menite o tem? »Res, da so z zavijanjem še vedno težave. Pri nas smo na primer morali več mesecev čakati, da smo dobili polivinilne vrečice za pomaranče, jabolka in drugo.«

● Govori se, da trgovina draži proizvode, ker je preveč posrednikov. Je to res? »To je držalo vse do pred kratkim. Zdaj pa že nekaj časa kupujemo pri proizvajalcih, tudi zasebnikih.«

B. Blenkuš

V nekaj stavkih

O pitni vodi — Za celotno področje Save Dolinke od Mojstrane navzgor se predvideva izdelava študije o možnosti urejanja hudournikov in njihovega zaledja. V zvezi z obravnavo urbanističnega programa tega področja bo o pravilnosti prikaza predvidenih regulacij in ureditev vodotoka Save in pritokov dal oceno republiški vodno gospodarski organ pri republiškem sekretariatu za urbanizem. V urbanističnem programu je predvideno, da bi Jesenice potrebovale dnevno 200 litrov pitne vode na prebivalca. Vendar pa ta količina ne bi zadoščala, saj se za podobna naselja za točno industrijo v tujini predvideva 500 do 900 litrov na osebo. B. B.

Spominski pohod na Stol — V spomin na boje, ki so jih partizani imeli z Nemci na Stolu, bo 22. februarja že peti spominski pohod na Stol. Vsako leto se tega pohoda udeležijo veliko planincev. Letos bodo vsem, ki se ga bodo udeležili že petič, podelili zlate značke. Bronaste značke dobe paninci, ki se pohoda udeležijo drugič, srebrna značka pa se podeli za tretji pohod. B. B.

Javornik — Pri DPD Svoboda Javornik-Koroška Bela je igralska družina zelo delavna. V zadnjem času so naštudirali Finžgarjevo ljudsko igro Razvalina življenja, s katero so zelo uspešno nastopili doma, razen tega pa so gostovali tudi v več krajih bohinjkega kota. B. B.

Skrb za borce — Zvezi združenj borcev NOV pri občini Jesenice in Radovljica se zanimata tudi za zdravstveno stanje svojih članov. Predstavniki združenja so se z zdravstvenim osebjem obeh občin domenili, da vodijo o borbih NOV in internirancih posebno evidenco ter ob zdravljenju še posebno skrbje zanje. B. B.

Javornik — Na Javorniku je bila približno pred letom dni v novem delavskem domu odprta dvorana, v kateri so tudi kinematografske predstave. V zadnjem času pa nekateri obiskovalci med predvajanjem motijo gledalce, uničujejo sedeže in drugo. Na zadnji seji upravnega odbora delavskega doma so sklenili vsem razgrajajem stopiti na prste. B. B.

Jesenice — V grafičnem delu urbanističnega programa za Gorenjsko je brez rezervata označena turistično perspektivna cesta »Pod gorami«. Na seji občinske skupščine Jesenice so odborniki menili, da bi bilo treba glede na razgovore o tej izrazito turistični cesti to cesto prikazati z dovolj velikim rezervatom. Ta cesta naj bi namreč povezovala novo hitro cesto na Gorenjskem s turističnimi kraji pod Karavankami ter območjem Savinjskih Alp. B. B.

BLED — Gradbeno podjetje iz Radovljice je lani jeseni začelo obnavljati vse stavbe na blejskem otoku. Tako so prekrili streho in z betonskimi ploščami zakrili odkopane grobove. Pri dosedanjih delih so pod ometom na nekaterih mestih odkrili freske, ki jih konzervatorji prav sedaj obnavljajo. Investitor teh del je zavod za pospeševanje turizma na Bledu; z deli pa nameravajo končati še pred turistično sezono. M. F.

GORJE — TVD Partizan Gorje je nameraval konec februarja ali v začetku marca prirediti tradicionalne nočne smučarske teke Kaže, da bo s tekmovanjem bolj slabo, saj je zadnje deževje pobralo ves sneg. M. H.

Loški pevci obiskali varovance doma Albina Drolca v Preddvoru

Minulo nedeljo, 8. februarja, je deveterica škofje-loških pevcev na svojo pobudo obiskala oskrbovance doma Albina Drolca v Preddvoru. Zapeli so jim 12 narodnih in umetnih pesmi. Koncert je izredno uspel, poslušalci so nastopajoče nagradili z viharinim ploskanjem in jih po-

vabili, naj kmalu spet pridejo. Kot smo zvedeli, namerava skupina še naprej utrjevati stike z domom onemoglih v Preddvoru, razen tega pa k sodelovanju pritegniti tudi druge kulturne umetniške grupe. Zamisel je resnično vredna vse pozornosti. — ig

Obljube in zbori volivcev

O obljubah so govorili tudi na zadnji seji skupščine občine Kamnik. Slišali smo odbornika, ki je izjavil: »V moji volilni enoti je prejšnji odbornik na zboru volivcev obljubil vaščanom to in to...«

To ni osamljen primer, Po Gorenjski so zbori volivcev. Nekje so že bili, nekje pa še bodo. Povsod je beseda o gospodarskem razvoju občine, in, razumljivo, o lokalnih težavah občanov. Nekje so to ceste, drugje vodovodi, vzgojno-varstvene ustanove, igrišča ipd. Potreba pa je povsod več kot denarja. To je nekakšna inventura želja, iz katere bo treba izluščiti in uresničiti tiste, ki so najpomembnejše za občane in zmožljive za občinski proračun. Kaj pa z željami in potrebami, za katere vemo, da jih letos ali celo drugo leto ne bomo mogli uresničiti in presegajo finančne zmogljivosti občine. Najmar odbor-

niki zaradi »ljubega miru« obljublajo, da se bodo že »nekako« našla sredstva za težave, ki tarejo občane? Na seji občinske skupščine Kamnik je njen predsednik Vinko Gobec odločno povedal, da nihče, posebno pa ne odborniki, nima pravice na zborih volivcev občanom obljubljanj nekaj, kar je zunaj sprejetega programa občinske skupščine. Če so lani sprejeli program gradnje večjega števila šol v občini, obnove cest in vodovodov, razširitve električnega omrežja, potem imajo sprejete obveznosti iz preteklega leta prednost pri razdelitvi sredstev.

Vse predloge občanov je torej treba skrbno preučiti in jih razvrstiti v skladu z osnovnimi smernicami gospodarskega in komunalnega razvoja občine, obljube pa kot staro in neuporabno šaro vreči v koš.

J. Vidic

Potrošniki premoga!

Sezona kurjenja še ni končana, zato vam priporočamo, da obnovite svoje zaloge.

KVALITETNI
PREMOG
VELENJE

v kosih in kockah
vam dostavimo na
dom

takoj

ali najkasneje prihodnji dan po prevzemu naročila!

Nabavite kurjavo sedaj, ko je na razpolago!

PRIPOROČA SE

Veleželeznina MERKUR
Kranj

P. E. KURIVO
Gorenjesavska c. 4
telefon 21-192

Z otvoritve razstave v Mestni galeriji — Foto: F. Perdan

Dva v Mestni galeriji

V galeriji v Mestni hiši je tokrat razstava dveh akademskih slikarjev: Milana Batiste iz Kranja in Dušana Premrla iz Tržiča. Običajno razstave, kjer sodeluje več avtorjev, kažejo vsaj nekaj skupnih potez, kar za to razstavo ni značilno, ampak ugotovljamo ravno nasprotno. Premrl razstavlja knjižno opremo, s katero se ne ukvarja že 10 let. Tako je razstavljen opus star 9 (zadnja oprema je iz leta 1961) do petnajst let. Razumemo dilemo avtorja, toda vseeno bi bilo bolje počakati na samostojno razstavo, kamor bi kot — pregled celotnega likovnega dela rodile razstavljene knjižne opreme, ki se danes po deceniji in pol izgubljajo v poplavi doslej izišlih knjižnih ovitkov. Zato bi tudi avtorju storili krivico, če bi ga ocenjevali z današnjimi merili; v času pa, ko so nastale, niso zdrknile pod nivo, saj posamezni ovitki kažejo duhovito zasnovo, ki je le tu in tam preobtežena z natrpano likovnostjo.

Za drugega razstavljavca smo že na zadnji razstavi ugotovili, da so zadnja leta prinesla v Batistovo slikarstvo bistvene vsebinske in oblikovne spremembe. Temno-svetlo ali točneje črno-belo kontrastiranje, ki nam je ostalo v spominu z zadnje razstave v Kranju leta 1967, je bilo brez dvoma pogojeno še v dediščini njegovega grafičnega opusa prejšnjih obdobj in je bilo del njegove prvotne vizije. Dela na tej razstavi pomenijo korak na

prej, predvsem v barvnem smislu, ker je prvotne črno-bele kontraste zamenjal z barvnim doziranjem le-teh in se tako odmaknil prvotnim grafičnim vplivom ter pristal v območju slikarskega dojemanja.

Tehnika, ki si jo je izbral, je vrsta enkavstike, slikanja z voščenimi barvami, ki pa jo je prilagodil sodobnemu načinu izražanja, kajti močni in drzni prelivni voska, parafina in kolofonije z dodatki barv, so zelo odmaknjeni prvobitnemu načinu slikanja v enkavstiki. Težak slikarski način s tvarino, ki je prilagojena današnjemu času in ki jo slikar uporablja še vedno kot poskusno sredstvo, vodi slikarja v odkrivanje novih možnosti znotraj izbranega načina slikanja. Tako se rezultat kot seštevek vseh navedenih komponent, lahko definira kot odkrivanje in sprejemanje bolj ali manj ključnih in nekontroliranih možnosti, ki jih predvsem ta tehnika nudi.

Vsa Batistova preokupacija je od začetka dela s to tehniko vezana na vizijo krajine, kjer je človeška figura (ki je danes sicer v splošni svetovni likovni pozornosti) potisnjena v stran, a se vseeno zdi, da bi jo mogel slikar vsak čas vključiti v vrtinčasti splet izboklih barvnih aplikacij. Vendar Batistu tokrat še ni do figure in raje vztraja v eni izmed mnogih različic barvnega abstraktnega ekspresionizma. Prav to široko polje pa mu omogoča najsvob-

odnejšo akcijo, ki jim je edina prepreka zahtevna tehnika. Slikar ima vse možnosti pred seboj, s katerimi lahko odkriva svet, razodeva samega sebe skozi osvobajanje od pravil in komercialnega načina slikanja. Pri tem pa Batista kot slikar ni asketsko in skeptično razpoložen pa tudi ni vesel optimist, preje je zadržan v barvah in asociativen, odkar je zapustil mirno območje bogatega in gostobesednega opisovanja, ki se mu je predajal v grafiki.

Ceprav gre ob robu prijetne in dopadljive dekorativnosti, pa kažejo njegove vibrirajoče podobe z debelimi in otipljivimi prelivni barvnega voska, s katerim ustvarja že strukturni ornament, estetsko okusno agresivnost, ob kateri pričakujemo nadaljnji korak v moderno likovno izražanje.

A. Pavlovec

Slava Maroševičeva

Kolektiv amaterskega gledališča Tone Čufar z Jesenic si danes težko predstavljamo brez odlične karakterne igralko Slave Maroševičeve, ki nastopa na odru jeseniškega gledališča že 25 let. Za svoje dolgoletno delo je igralka dobila že več priznanj in pohval. Med največje uspehe skromne, neverjetno simpatične gledališke igralko sodi nedvomno prvo mesto in diploma za naslovno vlogo v igri Dom Bernarde Albe na tekmovanju amaterskih gledališč, ki je bilo pred nekaj leti na Hvaru.

V vsaki vlogi je odlična, obiskovalci gledališča jo prav dobro poznajo in se navdušujejo nad njenimi interpretacijami.

»26. decembra 1945. leta sem prvič z veliko tremo stopila na gledališke deske. Babuška v Triglavski bajki je bila moja prva in obenem najstarejša vloga, ki sem jo kdajkoli pozneje igrala. Presrečna pa sem bila, ko sem zaslišala iz dvorane hlipanje in spoznala, da je vloga gledalce resnično ganila in pretresla,« se spominja Slava.

»Katere vloge so vam najljubše?«

»Še vsako vlogo sem sprejela z veseljem in se skušala v posamezne like živjeti in jih kar najbolje interpretirati. Pri tem pa sem imela vedno srečo, saj so mi dajali vloge, ki so bile kot pisane zame. Bila sem Almira iz Miklove Zale, Meta v Samorastnikih, Grozdana v Tugomerju in bilo je še nešteto drugih vlog.«

»Česa se najraje spominjate?«

»Morda bi mi bil najljubši uspeh našega gledališča v Beogradu, kjer smo igrali Tu-

gomerja. Moja vloga Grozdane jim je bila tako všeč, da so me hoteli kar obdržati. To je bil tudi moj prvi in najdražji uspeh iz prvih let.«

»Kaj menite o odnosu današnje mladine do gledališča?«

»Včasih sem prijetno presenečena, ko opazim, kako z neverjetnim smislom in poslušnom reagirajo na kakšno stvar, včasih pa so popolnoma nezreli in neodgovorni. Vendar pa mislim, da se navdušujejo nad gledališčem in radi zahajajo tja, seveda pa ne v takem številu in s takim zanosom kot pred leti, ko nam je bil teater skoraj edina oblika kulturnega razvedrila in udejstvovanja. Odnos v samem kolektivu med mladimi in starejšimi pa je bil vedno nadvse pristrčen in prijateljski.

»Kaj pa občinstvo?«

»Križa, ki je zajela domala vsa slovenska amaterska gledališča, seveda ni prizanesla tudi nam. Občutimo jo tudi pri obisku posameznih predstav. Vendar pa smo kljub vsemu lahko zadovoljni, saj imamo že od vsega začetka nekaj stalnega, zvestega občinstva. Upamo, da se bodo razmere kmalu uredile in bo steklo spet tako kot pred leti.«

● Slava Maroševičeva spada med tiste igralko, ki igrajo z vnamo, ljubeznijo, ki dajejo vlogam njihovo pravo, trajno vrednost in med tiste maloštevilne ljudi, ki ti že ob prvem stiku z odlikritosrdnim nasmehom in toplim stiskom roke dajo vedeti, da si jim vedno dobrodošel.

D. Sedej

V gledališču Tone Čufar na Jesenicah so v ponedeljek, 9. februarja, dijaki, člani dramskega krožka pripravili pod vodstvom profesorice Kodričeve proslavo Prešernovega dne. Za to priložnost so pripravili Visoko pesem Ilike Vaštetove. Dijaki in vsi ostali nastopajoči so se zelo potrudili, tako da je prireditev lepo uspela. — Foto: B. Blenkuš

BLAD — V soboto so na proslavi v počastitev 121. obletnice smrti dr. Franceta Prešerna podelili tekmovalcev blejske osnovne šole Finžgarjeve bralne značke. Tekmovali so učenci osnovnih šol iz radoviške in jeseniške občine. Šole z največjim številom tekmovalcev pa so dobile plakete. V obeh občinah so letos tekmovali pionirji že peto leto. M. H.

Japonska je prva

Le na ameriških cestah se pripeti več prometnih nesreč kot na Japonskem. Če pa upoštevamo število motornih vozil v prometu, je Japonska na prvem mestu glede števila prometnih nesreč. V letu 1968 je v prometnih nesrečah na Japonskem umrlo več kot 16.000 ljudi, lani pa že 2000 več. Po številu avtomobilov je Japonska na drugem mestu na svetu, takoj za ZDA. Na japonskih cestah bo sredi sedemdesetih let vozilo okoli 34 milijonov avtomobilov. Porast števila avtomobilov je trenutno ena najočitnejših značilnosti življenja na Japonskem. Že mnogi se sprašujejo, kakšna je cena tega napredka, ko pa policija predvideva, da bo leta 1974 v prometnih nesrečah umrlo okoli 20.000 ljudi, poškodovanih pa bo več kot 2 milijona.

Lokal za vitko linijo

Londoni lokal Cafe Royal je dobil naročilo, naj pripravi za člane nekega društva takle obroki za vsakega obiskovalca: kosček melone, 112 gramov kuhane perutnine in pol pomaranče. Naročilnico je podpisal predsednik društva za vitkost.

Za žejne vesoljce

Vesoljca Conrad in Bean sta se po vrnitvi z Lune pritoževala, da je v vesoljski obleki zelo vroče in da sta imela suho grlo. V bodoče ne bodo več vesoljski sprehajalci trpeli žeje. NASA se je odločila, da je treba v vesoljske obleke vgraditi plastično vrečko z osvežujočo pijačo. Z enostavnim premikom ročice bo lahko vesoljec med sprehodom po Luni dosegel cevko in pil. Novost bosta preizkusila aprila James Lovell in Fred Haise — na Luni seveda.

Proti alkoholizmu

V časopisu Sovjetskaja Rusija napoveduje namestnik notranjega ministra drastične ukrepe proti alkoholizmu v Sovjetski zvezi. Med drugim naj bi prepovedali prodajo pijače v nedeljah in praznikih. Ob delavnikih pa bi prodajo alkohola omejili na čas od enajste do devetnajste ure. Prav tako naj bi prepovedali točenje alkoholnih pijač v kavarnah, restavracijah, počitniških domovih in okrepčevalnicah ob avtomobilskih cestah. Zmanjšali naj bi tudi število prodajalnih mest, v katerih prodajajo alkohol. Namestnik notranjega ministra se ne ogreva za popolno prepoved točenja alkoholnih pijač, ki so jo nekateri predlagali, ker izkušnje drugih držav kažejo, da se tako alkoholizma ni mogoče rešiti.

Rastlinski pršut

Na letni skupščini združenja britanske živilske industrije so prikazali med drugim tudi umetno mleko in meso iz trave ter pršut z enakim vonjem in okusom kot ga ima pristi pršut. Oxfordski profesor Magnus Pyke meni, da se bodo ljudje v prihodnosti navadili na umetno hrano, ki sedaj pri sladokuscih vzbuja pomisleke. Sicer pa smo se že na margarino navadili in ne pomislimo več na to, da je tudi nekakšno umetno živilo.

Otroci umirajo zaradi atomskih poskusov

Ameriški znanstvenik dr. Ernest Sternglass, profesor fizike na univerzi v Pittsbourghu trdi, da so atomski poskusi povzročili smrt 100.000 otrok v Veliki Britaniji in okoli 400.000 otrok v ZDA. Vsak nadaljnji atomski poskus pa naj bi zahteval smrt 10.000 otrok za vsako megatono eksploziva. Znanstvenik trdi, da je stroncij 90 in pa snovi, ki nastajajo pri njegovem razpadanju, najbolj škodujejo otrokom do dveh let starosti. Profesor pravi, da je povečanje smrtnosti med otroci v državah Severne Amerike in skandinavskih deželah posledica povečanja atomskih poskusov.

Nenavadna očala

Zaradi neke poškodbe mišičja na obrazu je bil 50-letni poštni uslužbenec Peter Jackson iz Londona nenavadno prizadet. Ni mogel odpreti svojega desnega očesa, levo oko pa samo delno. Zaradi tega je moral pri delu s prsti držati očesi, da se mu ne bi zaprli. Zdravniki neke londonske bolnišnice so mu napravili najbolj nenavadna očala na svetu. Očala so praznoprav samo železen okvir z magnetom. Zdravniki pa so v poštarjeve veke vstavili kosček železa. Magnet na okvirju očal tako privlači kosček železa v veke in oko ostane odprto.

KRVOSES²⁹

»Tokrat si pa res zadel žebelj na glavo, Perry! Prav zares se je tako našemarila, da bi je živ človek ne spoznal.«

Mason je dvignil obrvi. »In kakšna je sedaj, Pavel?«

»Podrobnosti tudi jaz ne vem. Možak mi je samo sporočil, da se je tako spremenila, da bi je ne spoznal več, če bi ji ne bil stalno za petami. Saj mi je, kot sem že dejal, komaj sporočil, da čaka na letalo v Acapulco. To je vse.«

»Ali bo pred odletom še enkrat poklical?«

»Kakor hitro se mu bo ponudila prilika, bo poslal novo poročilo.«

»Je to tvoj stalni nameščenec?«

»Da.«

»Misliš, da pozna Della Street?«

»Mislim, da. Saj tu stalno uporablja dvigalo.«

Mason se je obrnil k Delli Street. »Odpeljite se zdaj s taksijem na letališče, Della! Preden boste tam, se bo Pavlov nameščenec gotovo spet oglasil. Pavel, opiši Delli svojega moža!«

»Star je petdeset let. Njegovi rdeči lasje so že nekoliko osiveli, na temenu ima plešo. Toda Della tega ne bo videla, ker je možak pokrit s klobukom, ki ima povešene kraje. Možak je velik, vitek, oblečen v sivo. Tudi kravata in klobuk sta siva, poleg tega ima pa še sive oči. Eden takih ljudi je, ki ga mimogrede lahko prezreš.«

»Oh, ga bom že našla,« je dejala Della.

»Toda ne pozabite, da boste morali iskati človeka, ki ga je zelo težko opaziti!«

Della Street se je zasmejala. »Ah, ni vrag, da ga ne bi našla! In kaj potem, šef?«

»Približati se morate temu dekletu. Poskušajte jo zaplesti v pogovor, toda ne storite tega okorno! Če se le da, naj s pogovorom začne ona. Najbolje storite, če sedete poleg nje in začnete ihteti v robec. Morda se ji boste zasmillili, morda bo zasultila, da ste v ravno taki kaši kot ona in vas bo imela za sotrpinko.«

»Zaradi česa naj torej ihtim?«

»Recite ji, da bi moral biti vaš prijatelj iz San Francisca že zdavnaj tu, da pa vas je pustil obsedeti in zdaj čakate pri vsakem letalu, da bi videli, če bo morda le še prišel?«

»Dobro je, že grem.«

»Ali imate s seboj dovolj denarja?«

»Mislim, da bo zadostovalo.«

»Vzemite si raje še tristo dolarjev iz tresorja.«

»Za božjo voljo, ali naj tudi jaz letim v Acapulco?«

»Kdo ve! Če vam bo šla na limanice in postala zgovorna, ostanite pri njej toliko časa, dokler vam ne pove vsega.«

Če bi bilo potrebno, sedite tudi v letalo.«

Della Street je stopila k tresorju in se oskrbela z denarjem. Natrpala si ga je v denarnico, pograbila klobuk in plašč in zaklicala: »Tako, pa na svidenje, šef!«

»Če bo le mogoče, me čimprej pokličite in uporabite pri tem tajno številko!«

Ko je Della odšla, je dejal Mason Drakerju: »Tako! Midva pa se bova zdaj pozanimala za stanovanje te tičke!«

»Kako pa si to zamišljaš?«

»Ali misliš, da je odpovedala stanovanje?«

»Kako pa naj to vem?«

»Prosim te, ugotovi to in mi sporoči, Pavel! Če je stanovanje odpovedala, preskrbi moškega in ženske, ki se bosta izdala za zakonski par, ki išče stanovanje. Zaradi mene lahko tudi takoj plačata najemnino vnaprej. Glavno je, da prideta v stanovanje, kjer bomo nato zbral prstne odtise.«

»Ti bi torej rad imel prstne odtise tega dekleta?«

Mason je prikimal.

»Zakaj?«

»Da jih bom lahko predložil policiji.«

»Najkrajša pot dobiti od nje prstne odtise bi vendar bila, če bi namignil policiji in ji izdal, kaj dekle namestila.«

Mason je zmajal z glavo.

»Zakaj pa ne? Saj so komično njene prstne odtise že davno našli, namreč v vozu in motelu!«

»Policija bi se rada znesla nad Bedfordom. Dekletu ne bodo skrivili lasu, ker mislijo, da jo potiskam v ospredje samo zato, da bi jih odvrnil od sledi pravega storilca. Toda jaz potrebujem vrhu vsega tudi še prstne odtise nekoga drugega, ki je tudi moral biti v stanovanju. Glavni vzrok, da ne želim obvestiti policije, pa je, ker ne bi hotel zabrisati juridičnega značaja tega, kar se trenutno dogaja.«

»Kako? Tega pa ne razumem!«

»Beg po izvršenem umoru!«

Drake je nagrbančil čelo. »Pa tudi če beži — ali ima dovolj dokazov pri roki, Perry, da bi ji lahko dokazal umor?«

»Saj mi ni prav nič za to, da bi bila obsojena kot morilka, Pavel! Rad bi dosegel samo, da bi bil Bedford oproščen. Le glej, da dobiš prstne odtise in ne pozabi naročiti svojemu delavcu, naj se na letališču ozre po Delli Street. Slutim, da v stvari počasi napredujemo.«

17.

Ob šestih je Della klicala prek tajne številke. »V telefonski celici sem, tu na letališču, šef. Da zdaj mi plavolaska še ni šla na limanice.«

»Ali ste z Drakejevim sodelavcem govorili?«

»Da. Odlično ga je opisal! Povsod sem se ogledovala za neznanim moškim, pa ga nikjer nisem mogla najti. Končno me je pri nekem časopisnem kiosku nekdo kar naprej dregal s kolencom v bok. Ko sem se ozrla, sem bila takoj prepričana, da je to on.«

»In ste Grace Compton tudi našli?«

»Če mi je ne bi bil pokazal, bi me njena maškarada prav gotovo premotila.«

»Kakšna pa je zdaj?«

»Ogromna črna očala ima s popolnoma črnimi stekli, lase si je gladko počesala nazaj in si oblekla obleko za nosečnice...«

»Kaj, obleko za...?«

»Da, res! Z majhno blazino in tako obleko vzbudi ženska take postave kaj hitro vtis, da pričakuje otroka.«

»Pa se ji niste mogli približati?«

»Ne, res ni bilo mogoče. Nepristano sem ihtela pred se in poskušala približati se ji na vse načine, ki so se mi zdeli količnik primerni in ne preveč vsiljivi, toda bilo je vse zastoj.«

»Ali veste še kaj drugega?«

»Ko je vstala in se namerila v toaleta, sem naglo pohitela tja pred njo. Pri tem sem opazila, čemu nosi tako ogromna temna očala. Ima namreč podplutbe na očesu, tako da bi se ji videla otekline celo pod očali, če bi si očesa ne bila zelo močno napudrala. Ko je stala pred ogledalom in si šminkala lica, sem lahko opazila, da so bila njena usta čisto otekla.«

»In se res ni dalo prav nič storiti?«

»Ne, prav res sem preizkusila ves svoj repertoar.«

»Della, pojdite zdaj k Drakejevemu sodelavcu in mu sporočite, da čakam na njegovo poročilo. Dajte mu tajno številko in mu recite, naj me takoj pokliče. Toda medtem pazite vi na plavolasko.«

»Prav, vendar mislim, da je bolje, če me dekle ne vidi govoriti z možakom. Napisala mu bom listek in mu ga vtaknila v žep.«

»Pametno! Pazite le, da dekle ne postane pozorna! Ne pozabite, da je pri ljudeh s temnimi naočniki treba biti previden, ker nikoli ne veš, kam potujejo njihove oči.«

»Bom že pazila in Drakejev sodelavec gotovo ne bo storil nič neprevidnega. Treba je le, da gre tesno tik ob meni, pa mu bom lahko stisnila listek v roke ali spustila v žep.« Zasmejala se je. »Veste, šef, tak je kot tisti prav ponižni zakonski možje, ki so doma pod copato in gredo prvič sami na potovanje. Človek bi mislil, da se boji svoje lastne sence.«

»Prav, Della! Ko me bo poklical in zapustil telefonsko celico, vzemite taksi in pridite nazaj v pisarno!«

»Oh, to je pa škoda! Jaz sem pa mislila, kako lepo bo dva tedna v Acapulcu!«

Razcestja

MIHA KLINAR
(MESTA, CESTE
IN RAZCESTJA)
IV. DEL

74

7

Slehnemu košček, pa je maminih mandolotov, ki jih je Slavku prinesel učitelj Zagar, konec. Tako je moralo biti. Če je človek član taborne skupnosti, tedaj čuti po svoji vesti, da je vse, kar kdo dobi, last vseh. Kdor bi čutil in ravnal drugače, bi bil deležen skupnega prezira. Sicer pa Slavko na mandolate ne misli, marveč mnogo bolj misli na mamo, na katero je te tedne taborjenja le redkokdaj pomislil. To se pravi: mislil je nanjo sleherni dan, preden je zaspal, toda le redkokdaj se ga je dotaknila rahla bol hrepenjenja, da bi bil doma pri njej. Med temi, večinoma že odraslimi fanti, se tudi sam čuti odraslega ali vsaj hoče, da bi ne bil za 'otroške' reči preveč občutljiv. Če te sprejmejo v družbo 'odraslih' fantov, potem te tudi nimajo več 'za otroka, ki se drži najraje matere za krilo'.

Ne, ne... takemu otroku, je Slavko že zdavnaj odrasel. Odrasel že na Bavarskem od tistih dni, ko podpora, ki sta jo z mamo dobivala za pogrešanim očetom, za življenje ni več zadoščala in se je morala mama zaposliti najprej v tovarni šote na obrobju Penzberga, nato pa v tovarni granat v Starnbergu. Najbrž se je prav zaradi tega tako hitro navadil živeti 'sam', saj se ga je domotožje po mami in Borjani med šolskim letom v Idriji, pa tudi sedaj med taborniki na Krnu, le redkokdaj lotilo. Tu ob Krnskem jezercu ga je pravzaprav načelo šele danes po prihodu pesnika dr. Lovrenčiča in učitelja Zagarja, ko ga je le-ta poklical in mu sporočil mamine pozdrave. Šele sedaj čuti, da je tole taborjenje pravzaprav že dolgo in da bi bil že rad doma pri mami.

»Mami je brez mene prav gotovo zelo hudo. Vse počitnice je že sama,« čuti Slavko po sebi,

vendar tega pred drugimi ne pokaže. Sicer pa za razmišljanje in domotožje nima preveč časa, saj ga gruča, ki se zbira okrog pesnika dr. Lovrenčiča, nenadoma vsrka vase in ga zaposli s prepisovanjem verzov o trentarskem študentu. Slavko ne ve, kako se je to zgodilo. Pogreznjen v svoje misli in domotožje, ni slišal, da so dijaki višjih razredov vprašali pesnika, če je ep o Sholarju iz Trente že predelal. In ko je pesnik odgovoril z da, so ga prosili naj bi mednje razdelil rokopis. Vsak bi prepisal nekaj strani, pa bi bil obsežen ep morda v eni sami uri prepisan. Tako bi idrijska gimnazija imela ta ep že prej, preden bi izšel v knjigi, in lahko bi ga porabili za kako narodno proslavo, če ne v šoli, pa v idrijskem gledališču.

»To ni napačna misel,« je dijaške pobude vesel tudi profesor Andrej.

»Mislim, da bo ta prepis morda koristen tudi zame,« pravi pesnik. »Človek, ki zapušča svojo rodno gred kot tihotapec, nikoli ne ve, če bo prišel cel čez Bogatin.«

»Pospremili vaju bomo,« pravi profesor Andrej in sklene, da bo z dijaki jutri zarana napravil izlet v Zlatorogovo kraljestvo, kakor pravi. »Tako italijanskim patroljam ne bosta padla v oči. Sicer pa sem na ta izlet že v Idriji mislil. Na Bogatin jih popeljem. Ali pa še bolje na Škrbino ali Kuk, sem si govoril. Vesta,« profesor Andrej pogleda pesnika Lovrenčiča in učitelja Zagarja, »rad bi fantom s teh vrhov pokazal na Prešernovo Vrbo in na Gregorčičovo Vrsno. Kakih štirideset kilometrov znače razdalje je med obema. Malo, zelo malo, če meriš daljave z naših gorskih vrhov. Majhna je slovenska zemlja, bi človek vzdihnil, ko bi ne vedel, da prav goratost slovenske dežele te malenkostne razdalje spremeni v neskončne daljave, človek pa ob tem občuti našo deželo kot neskončen krik gora. Krik, ki je kriknil iz tesnobne majhnosti pod samo nebo in sonce, in postal v svoji okamenosti vseobsežen.«

»Beli krik, zeleni krik, kakšno pesniško podobo bi lahko napravil iz tvojih besed. Beli krik gora, zeleni krik gozdov, vmeš, tesni in doline... Res, to je naša zemlja, naša dežela. To so Alpe

in Karavanke. To je Triglav, Krn in Nanos. To je Snežnik in Matajur. To so hribi, ki so nas rešili in nas še vedno rešujejo. Čigava bi bila že zdavnaj ta zemlja, ko bi se furlanska nižina ne razbila ob hribih Benečije, gričevju Brd in sivih skalah Krasa in bi, recimo segala tja do Ljubljane... O, ko bi bilo tako,« vzkligne pesnik, »bi nas že zdavnaj več ne bilo. Tujec bi nas preplaval. Tujec, ki je človek nižin. Tujec, ki je prihajal in še prihaja v naše kraje, pa ne more pognati v našo zemljo svojih korenin, četudi bi se naselil za dolgo človeško življenje ali celo za dolžino dvoje, troje človeških življenj. Tujčeve noge niso za naša hribovska pota. Se v dolinah ga je strah senc naših vrhov, padajočih preko dolin. Hribi so nas rešili in nas še rešujejo. Spodnji tok Nadiže in Tera smo izgubili. Tam, kjer tečeta med hribi, sta reki še vedno naši, slovenski. Mala Idrija postane Iudrio, čim zapusti briško vinorodno gričevje. Tudi Bela, čim zapusti ozko Kanalsko dolino pri Pontablju, ni več naša. Tu se je že zdavnaj pretrgala vez med slovenskimi Ziljani in Rezijani. In tudi s Sočo je tako. Čim se spusti iz Gorice v Furlansko nižino že teče mimo grobov slovenskega domovja, kakor bi rekel po Gregorčičevo...«

Tako govori pesnik Lovrenčič, dijaki profesorja Andreja pa medtem prepisujejo njegovega Sholarja iz Trente. Tudi Slavko prepisuje svoj del — pesmi »Veliki popotnik« in »Rojenice«. Njegov svinčnik drsi v pravem lepomislu po papirju, na katerega niza trivrstične kitice o večnem popotniku Ahasverju, ki ga je neko kresno noč prinesla pot v obsoški svet, v samo Trento k trentarskemu kmetu-svobodnjaku, prostem desetine in tlake, ker je svoj trentarski in za grofa preodljudeni svet iztrebil sam, kakor pojo trivrstične kitice. Pojo o trentarskem kmetu, ženi, ki čaka na porod, in večnem popotniku Ahasverju, ki je prosil in tudi našel prenočišče v senu trentarskega kmeta.

»Trideset kitic,« prešteje Slavko, potem pa očili svinčnik, da bi prepisal še »Rojenice«. »Dobro,« si ogleda konico in svinčnik že piše o mesecu in zvezdah, o beli meglici, ki se je dvignila iznad Soče, o Ahasverju, ki se je prebujal in bil priča skrivnostnemu plesu in bajanju rojenic

Janko Rogelj-Kovačev s Primskovega (3)

Novinar, urednik, publicist

Leta 1916 je Janko Rogelj spoznal Martina Kando, urednika slovenskega dnevnika »Glas Svobode« v Ameriki. Kanda je takoj presodil, da bi bil Rogelj lahko njegov dopisnik, saj je hodil v gimnazijo v Kranju. Srečanje Janka Roglja s starostjo slovenskih novinarjev v Ameriki je rodilo uspeh. Janko je res začel dopisovati v Glas Svobode. Razvil se je v novinarja in poznejšega publicista ter ostal zvest novinarskemu peresu vse do danes.

Rogelj je leta 1918 začel sodelovati tudi v prvi slovenski ameriški reviji »Cas«, ki je izhajala 13 let v Ameriki in se nato preselila v Ljubljano. Revija je bila zelo poceni; letno je veljala 3 dolarje, toliko pa je bilo treba plačati takrat tudi za steklenico žganja. Rogelj je postal zaradi svojih številnih prispevkov v reviji »Cas« po Ameriki zelo popularen. Ljudje so radi brali njegove sestavke, ki so jih spominjali na staro domovino. Pisatelj Franc Magajna je tista leta deloval kot

novinar v Ameriki. Dne 16. februarja 1962 je v koprskem Slovenskem Jadranu zapisal naslednje:

»Ves čas najmarljivejši sodelovalec pri Casu je pa bil Janko N. Rogelj, doma s Primskovega pri Kranju. Napisal je celo rajdo novelic, polnih življenja in lepote.«

Dne 6. aprila 1916 je izšlo v Clevelandu, kjer je bil slovenski živelj že precej desetletij izredno številni, slovensko glasilo — dnevnik »Enakopravnost«. Med prvimi uredniki Enakopravnosti je bil

tudi Janko N. Rogelj, ki je urejal dnevnik v letih 1918 in 1919. Kritiki so ocenili, da je dal Rogelj dnevniku trdne temelje. Ta dnevnik je izhajal do aprila 1957. leta, ko je prenehal zaradi vedno manjšega števila Slovencev v Clevelandu.

Rogelj je deloval v Ameriki tudi kot režiser pri dramskem društvu »Ivan Cankar«.

Ko je bil urednik clevelandске »Enakopravnosti«, je spoznal, da njegovo znanje angleščine ni dovoljno. Zato je odšel leta 1919, ko mu je bilo 24 let, spet v šolo. Odpravil se je na učilišče »Duboqe College« v državi Iowa. Rogelj je preživel v koledžu poldrugo leto (v letih 1919 in 1920). Glavni predmet je bila angleščina, vendar so se slovenski dijaki bavili tudi s slovenščino. Ustanovili so celo poseben slovenski krožek. Ker v zavodu niso imeli posebnega učitelja za slovenski jezik, so to mesto ponudili Janku Roglju, ker je bil od vseh najbolj podkovan še iz časov šolanja na kranjski gimnaziji. V tem Rogljevem slovenskem tečaju v Duboqe Collegeu so bili nekateri vidnejši poznejši slovenski javni delavci. Znanje, ki si ga je Rogelj pridobil v Duboqe Collegeu, mu je omogočilo boljše službe. Najprej se je

zaposlil v izvoznem oddelku neke večje tovarne, kjer je služboval v letih od 1921 do 1928.

Leta 1928 je postal v Clevelandu javni notar in samostojni zavarovalni zastopnik. Te posle je opravljal vse do leta 1961, ko se je upokojil. V tem času je sodeloval pri mnogih slovenskih društvi v Ameriki in pisal članke v razne časopise.

Slovenski narodni dom na St. Clair aveniji v Clevelandu so odprli 1. in 2. marca 1924. Ob tridesetletnici otvoritve je Janko Rogelj kot direktor tega doma napisal knjigo »Početna zgodovina Slovenskega narodnega doma v Clevelandu v Ohiu«; izdal jo je v samozaložbi. Razen številnih člankov v razne časopise je kasneje napisal še dve knjigi, ki jih je izdala Državna založba Slovenije v Ljubljani, in sicer »Kruh in srce« ter »Skrivnostni klic«.

Pri rokah mi je Rogljeva knjiga Kruh in srce, izdana leta 1962. V njej je podrobneje opisana njegova življenjska pot, njegovo srečanje s pesnikom Miranom Jarcem, njegovo prijateljstvo s pisateljem Luisom Adamičem. Opisana je tudi žalostna smrt tega slovensko-ameriškega pisatelja, ki je umrl zaradi posledic napada nanj, napadli

so ga samo zato, ker je pisal knjigo o Titu. V tej knjigi ima Rogelj opisanih še dosta drugih stvari. To knjigo zelo priporočam Gorenjcem, posebno učiteljem in šolskim knjižnicam — ne bo jim žal. Dobi se pri Državni založbi Slovenije in velja samo 7 din.

Janko Rogelj živi v Ameriki že 56 let. Kranj je zapustil leta 1913. Takrat je bil Kranj malo mestce med Kokro, Savo in Staro pošto. Imel je približno 3000 prebivalcev. V Kranju je takrat živel največ trgovcev, obrtnikov in uradnikov, bilo pa je tudi dosti kmetov, ki so imeli svoje njive in travnike na prostoru med Soro in Savo v smeri proti Kokrici in Naklem.

(Prihodnjč naprej)

France Kozjek

Gorenski
kraji
in ljudje

(Nadaljevanje)

TRINAJST SVEČ

Mrzle januarske noči sta se v Begunjah sestala moška srednjih let. Po pozdravu sodeč sta dobra znanca in prijatelja. Zvedavo se ozreta v nebo, izmenjata nekaj besed, potem pa počasi kreneta proti Dragi. Le šepet besed in

Jože Vidic

Zaseda
v Dragi

škripanje snega pod težkimi čevlji spremlja njun odhod. Pri zadnji hiši na poti v Drago se za hip ustavita, njuni spomini pa v daljavi iščejo skrivne sence, ki so neke mrzle januarske noči ugasnile

Stanko Papler in Franc Hrovat že 25 let na 27. I. zvečer ob enajsti uri prižgeta po 13. sveč ob spominskem obeležju v Dragi. — Foto: J. Vidic

življenje mladim fantom in možem. »Tam na oknu je bil mitraljez,« zašepeta eden izmed njih in pokaže na okno vaške hiše. »Tam pa so bili skriti sovražniki, oboroženi z brzostrelkam,« doda drugi in se ozre proti razvalinam starega gradu in na brv čez potok.

Pred spominskim obeležjem trinajstim borcem se ustavita. To je samo dobrih 80 metrov naprej od zadnje hiše v Dragi. Tu se sklonita in zasadita trinajst sveč v sneg. Sveče prižgeta in plamenčki v rahlem pozibavanju osvetljujejo spomenik in lica dveh resnih mož, ki se spominjata tistega večera, ko so tod na snegu izkpraveli njuni tovariši.

Opisana zgodba ni izmišljena. Dogaja se vsa leta po vojni ne glede na vremenske razmere. 27. januarja zvečer odhajata Franc Hrovat in Stanko Papler iz Begunj do spominskega obeležja v Dragi, in to točno ob enajsti uri zvečer, kjer prižgeta trinajst sveč in se tako spomnita svojih tovarišev kurirjev, ki so na tem mestu padli v noči od 27. na 28. januar 1945. leta.

(Se nadaljuje)

Ivan Jan

Iz kronike kokrškega odreda

4

V tej dolini namreč nobena večja partizanska enota ni mogla ostati dolgo. Dolina je preozka, blizu Avstrije, po njej pa je tekla železnica in cesta. Zato so tudi tamkajšnji politični delavci imeli težko delo. Ta in še nekaj drugih vojaških akcij pa je tudi v teh krajih pomagala utrjevati in razvijati Osvobodilno fronto. Ta večer je partizanska skupina razbila tudi železniško postajo v Gozd-Martuljku.

Naslednji dan — 21. 9. — je v tej dolini zletel v zrak del železniške proge. Oddelek minerske čete je med postajama Martuljk — Kranjska gora razrušil 30 metrov železniške proge. Tako je bil promet spet pretrgan za 6 ur, kar je povečalo ugled partizanom med ljudmi in dvignilo zavest tamkajšnjih ljudi, saj je od tam le nekaj kilometrov do Avstrije.

Da bi ta skupina borcev I. bataljona v zgornjesavski dolini ob tej priložnosti napravila čim več, se je dogovorila za skupno akcijo s partizani Zahodno-koroškega odreda in s člani okrožnega komiteja KP za Ziljsko dolino. Tako je ta združena skupina hotela pri Sv. Lenartu na koroški strani opraviti kazensko akcijo proti nekemu izdajalcu, predvideli pa so tudi miting, kjer bi ljudi seznanili s cilji osvobodilnega gibanja.

V bližini Sv. Lenarta pa so partizanske izvidnice zvedele, da je v vasi osem članov »Arbeitsdiensta«. Zato so partizani vas obkolili, okoli 9. ure zvečer pa je iz cerkvenega zvonika odjeknil strel. To je bilo znamenje za napad na partizansko skupino, ki je bila ob prihodu izdana. Vnel se je za partizane neugoden spopad, ki je v vasi in okoli nje trajal okoli dve uri. Takrat je padel politkomisar minerske čete.

Sovražnikove izgube so bile tedaj občutnejše kakor na partizanski strani, vendar natančnih podatkov o tem ni bilo mogoče dobiti.

Po celi vrsti akcij se je skupina I. bataljona spet vrnila v sestav enote pod Stolom. Take pohode so tudi pozneje organizirali večkrat. Taka taktika je bila v teh krajih potrebna, če so hoteli da ne bodo žrtve še večje, a da bodo pri vsem tem vendarle v pomoč pri razvijanju osvobodilnega gibanja. Razmere v tej dolini so bile torej dokaj težke, še neugodnejše pa so bile onstran Karavank na Koroškem. Tudi tak način delovanja je bila ena izmed vrst pomoči pri razvijanju osvobodilnega gibanja tudi na Koroškem.

Takoj za tem je oddelek minerske čete Kokrškega odreda spet odšel v zgornjesavsko dolino. Tam je 23. septembra miniral železniški most med Mojstrano in Martuljkom. Ta most je bil dolg 35 metrov. Porušili so ga le delno, vendar je bil poškodovan toliko, da je promet tekel le s pomočjo prestopanja.

Ob tej priložnosti so minerci porušili tudi 40 metrov železniške proge (IZDG F 338/I — arhiv Kokrškega odreda).

V teh dneh je I. bataljon izvedel še več drobnih akcij. Tako je 23. septembra njegov oddelek spet miniral železniško progo. Med postajama Žirovnica in Javornikom so porušili nekaj metrov proge in tako ustavili promet za nekaj ur. Tja je potem privozil nemški oklopniak ter začel obstreljevati okolico pod Stolom. Hkrati z njim je začela streljati tudi protiletalska artilerija, ki je bila postavljena na Koroški Bell.

Poleg teh akcij je bila pomembna tudi mobilizacija. Od 5. do 25. septembra 1944 so vse enote Kokrškega odreda mobilizirale v svojem območju 306 novicev. Del teh je bilo poslanih na Koroško, da bi s tem okrepili tamkajšnje partizanske enote, sto ljudi pa je bilo s transportom poslanih prek Save. Razporejeni so bili v enote

XXXI. divizije. To je bil eden izmed znanih transportov, ki so na tveganih pohodih prek Save odhajali v različne enote. Vsi novinci niso mogli ostati na Gorenjskem. To zaradi pomanjkanja orožja, neugodnega terena ter taktike, ki ni dovoljevala velikih in preobremenjenih enot. Poleg tega je bilo to zaledje, ki je vse do konca vojne pošiljalo regularnim enotam številne novince. Ti so bili tako iztrgani nemški mobilizaciji.

Kokrški odred je 9. septembra 1944 štel 587 ljudi, po raznih spremembah, dopolnitvah in utrjevanjih pa je 26. septembra imel 695 mož (IZDG — arhiv Kokrškega odreda F 338/I).

IZJEMNE RAZMERE NA OBMOČJU
KRVAVCA

Medtem je dejavnost domobrancev naglo naraščala. 22. septembra se je tudi v Trziču iz kranjske smeri pripeljalo štiri vagone domobrancev. Ti so takoj začeli nad prebivalstvom zganjati nasilje. Aretirali so tudi številne ljudi ter jih odpremeljali v Kranj ali v Begunje. Štiri izmed njih so ta dan ustrelili kar tam.

Domobranci so se tako naselili tudi v Trziču in v poslednjem nemški orožniki niso več dosti postavljali zased in tudi v patrolje so hodili le malo. Zato pa so bili toliko agilnejši domobranci, ki jih je skupno s kaplanom Zaletelom v glavnem vodil Miha Perko.

Domobrantska organizacija je v tem času šla tako daleč, da je zajela tudi že del otrok. Ti so začeli volhlati za partizanski pionirski in sodelavci.

Ceravno tržiški župan ing. Hugo von Kurz ni maral domobrancev, je nekako le z njimi sodeloval. Ko pa so domobranci zaradi nasilja izgubljali ugled med ljudmi, je župan zahteval, naj domobrancev prepovedo vstop v mesto. Kmalu za tem so domobranci res morali iz Trziča, pred odhodom pa so premetali tovarno Peko, kamor so se nameravali vseliti.

Vendar pa je delovanje domobrancev povzročilo, da je tudi južna okolica Trziča vse bolj padala pod njihovo nadzorstvo in vpliv. Severna okolica Trziča pa je zaradi večje prisotnosti partizanskih enot tudi v večji meri sodelovala z osvobodilnim gibanjem (Arhiv v muzeju Trziča).

Dosti hušje razmere kot tu pa so nastale na področju vzhodno od železniške proge Trzič - Kranj in vse tja do Kamnika. To se pravi v precejšnji meri pod južnimi strminami Storžiča, predvsem pa onstran Kokre pod Krvavcem.

Na tem predelu so domobrantske postojanke imele na jesen 1944 že tak vpliv — njihovo središče je bilo v Cerkljah in Senčurju — da je prebivalstvo že v večji meri sodelovalo z domobranci. Pri tem tudi otroci niso bili izjeme. Na tem območju je bilo za preostale in redke terenske delavce ter za II. bataljon Kokrškega odreda, ki se je največ zadrževal pod Krvavcem, proti koncu 1944. leta zelo težko. Ti stili del zagrizenih domobrancev, ki so si dotlej z zločini umazali roke, so pogosto in v majhnih skupinah postavljali zasede, preganjali in uničevali aktiviste OF ter nenadoma udarjali na partizanska taborišča in na zatočišča političnih delavcev. Kazalo je, kot da se v tem času glavnina domobranstva zbira prav pod Krvavcem in v Kranju.

Sredi septembra 1944 je bil II. bataljon Kokrškega odreda spet na tem terenu. Tedaj je taboril blizu Možjance pod Krvavcem.

„Najbrž bom začel graditi hišo.“

Pismonoša Janez Rupnik iz Šenčurja je na nedeljski športni stavi uganil vse nogometne izide in s tem dobil 91.000 dinarjev

Ko je izpolnil listič jugoslovanske športne napovedi in ga odnesel v poslovalnico jugoslovanske loterije, gotovo ni slutil, da mu bo ta, z enojkami, dvojkami in ničlami popisani listek prinesel tako vsoto denarja. 91.000 dinarjev! Listek z zaporedno številko M 803 193-4. Mogoče je na tistem res upal, da bo uganil vsaj osem ali devet izidov italijanske nogometne lige. Tako misli tisoč in tisoč igralcev športne napovedi pri nas. Zato Šenčurjan, pismonoša Janez Rupnik VI. kola športne napovedi ne bo pozabil.

Tako kot vedno, je tudi pretekli ponedeljek pogledal pravi stolpec športne napovedi. Primerjal ga je s svojim. Skoraj ni verjel. Zato je oboje primerjal še enkrat. Kljub temu ni verjel. Verjel ni niti potem, ko je izvedel, da sta bil v Jugoslaviji samo dve dvanajstici in da bo prejel zato toliko in toliko denarja, je še vedno dvomil.

Ko smo ga v ponedeljek opoldne ujeli na kranjski pošti, ni bil nič kaj dobre volje. Pravil nam je, da ga ni

treba slikati in pisati o njem, saj tako in tako še ni dokončno, da bo prejel toliko denarja. Potem smo vprašali: na Upravo jugoslovanske loterije za Slovenijo v Ljubljani. Tam so nam potrdili, da je bila dvanajstica oddana v Kranju in da sta v Jugoslaviji samo dve. Čeprav Janez za ljubljansko potrditev še ni vedel, smo ga le poprosili za pogovor in fotografijo.

Kdaj ste izvedeli, da ste lastnik devetih milijonov?

»Tako kot vedno, sem tudi danes pogledal pravi stolpec športne napovedi in ugotovil, da imam dvanajstico. Vem le to, da sta dve v državi, vendar to še ni preverjeno. Če je res, bom dobil devet milijonov starih dinarjev.«

Kaj boste storili z denarjem?

»Pet let sem poročen. Imam družino in zato denar potrebujem. Ne vem še, kaj bi kupil. Če je končno le res, da sem lastnik devetih milijonov, bom verjetno začel graditi hišo. No, nekaj bomo s prijatelji tudi zapili.«

Kako dolgo že igrate športno stavo?

»Sedem ali osem let, vendar ne redno. Tako bom delal tudi naprej. Tudi srečke jugoslovanske loterije kdaj pa kdaj kupim. Pred leti sem zadel 70.000 dinarjev. Na športni napovedi pa sem imel doslej največ desetko.«

Torej, tak začetnik pri igranju na športni stavi le niste. Povejte nam, kaj je pri tem bolj pomembno: znanje ali sreča?

»Sreča je bolj pomembna kakor znanje, čeprav tudi brez tega ne gre. V športu, sploh pa v nogometu, se presenečenja vrstijo kot na tekočem traku in je zato sreča prepotrebna.«

Nogomet za vas gotovo ni neznanka. Ali ste ga kdaj igrali?

»Da, pri šenčurski Svobodi. To je bilo pred leti. Sedaj mi je najljubši šport kegljanje.«

Kot pismonoša nabirate tudi nove Glasove naročnike. Kako napreduje ta posel?

»Da, nabiram nove Glasove naročnike. Kar dobro mi gre od rok. Zdi se mi, da so le redki stanovski prijatelji nabrali več novih naročnikov vašega lista. Seveda je pri tem pomembna tudi sama kvaliteta Glasa. Ljudje ga radi naročajo, saj se je po njihovem mnenju v zadnjem času izboljšal. Več domačega lahko preberejo.«

Kratek je bil tale naš razgovor. Janko je odšel na delo. Do dveh je imel še veliko narediti. Miren, nič kaj nervozen ni bil, čeprav je postal milijonar, računano v starih dinarjih. Privoščimo mu te denarce. Vemo, da jih potrebuje in da jih bo pametno obrnil.

J. Košnjek

J. Košnjek

150 papagajev v delavskem domu

V ponedeljek so v dvorani delavskega doma v Kranju odprli nad vse zanimivo razstavo papig. Preko 150 jih je. V kletkah nas s svojimi glasovi pozdravljajo papige iz vseh kontinentov. Vse te pisane in zgovorne ptice so lastne in zgovorne ptice so lastne ljubljanske Marjana Magistra, ki mu je reja teh prijateljev živalic konjiček. Pravi, da jih ima v Kopru, kjer so za papigino življenje ugodnejši pogoji, še dvakrat toliko in da je kranjska razstava že njegova četrta samostojna razstava.

Lastnik teh zanimivih ptic nas je popeljal od kletke

do kletke in pripovedoval o živopisanih, velikih in majhnih pticah. Zanimal nas je zelen, precej velik samec amazonske pasme. Koko mu je ime. Gotovo je največja zanimivost razstave. Njegov hranitelj Marjan nam je o njem pripovedoval: »Koko je amazonske pasme. Doma je iz Južne Amerike, od koder mi ga je prinesel neki mornar. Trideset let je star. Ko sem ga dobil, ni bil nič kaj prijazna. Kar pogledate, kako mi je s svojim, ne tako majhnim in nežnim kljunom razparal prst. Sedaj se je že udomačil

in tudi tako napadalen ni več.« Marjan je pomolil prst v njegovo kletko. Koko se je malo nakremžil in dal od sebe glas, ki je izpričeval, da ni preveč zadovoljen. Ko mu je Marjan pomolil v kletko palico, jo je Koko prijel s kremplji ter jo na Marjanovo prošnjo tudi vrnil. Z nami in z drugimi obiskovalci pa ni bil tako prijazen. Pa tudi prstov mu nismo molili v kletko. »Za noben denar ga ne bi prodal,« je dejal Marjan, »čeprav so ostale papige napro-

daj. Najnižja cena je 50 dinarjev.«

Nato smo se napolili od kletke do kletke in opazovali živopisane in nemirne živalice: afriške rozeta papige, burmanke, bastard križance, japonske in avstralske kanarčke itd., itd. Vsaka od Marjanovih papig ima tudi svoj rodovnik, tako da čistokrvnost pasme in pravilnost križanja ni vprašanje.

Razstava bo odprta do 18. februarja.

J. Košnjek

Pionirji na smučeh

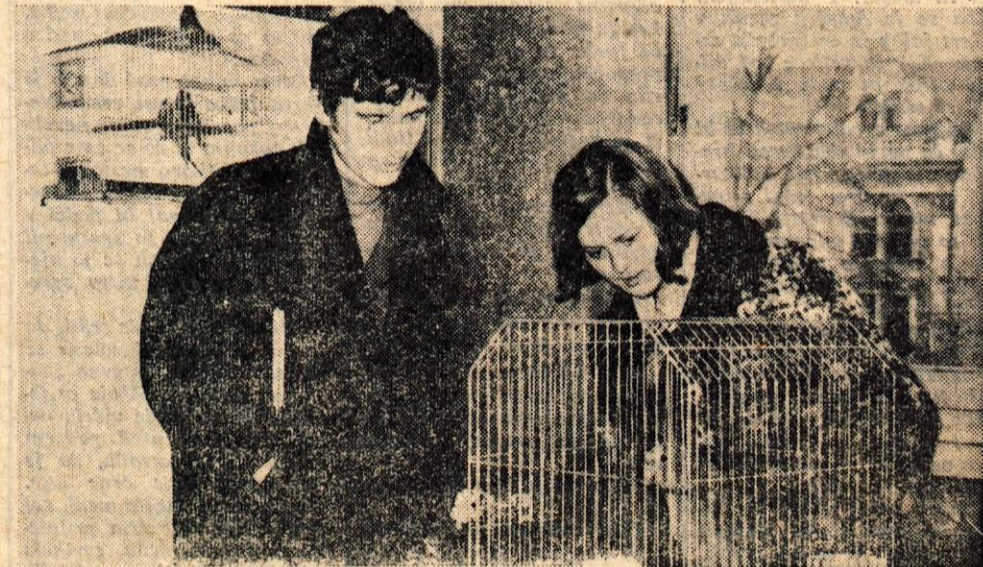
V nedeljo, 8. februarja, je bilo v okviru jugoslovanskih pionirskih iger na Krvavcu občinsko tekmovanje pionirjev v veleslalomu za občino Kranj. Na startu se je predstavilo več kot 60 pionirjev in pionirk.

Rezultati — starejši pionirji: 1. Valič Goran, OS F. Prešeren, 2. Hladnik Veli, 3. Skofic Iztok, 4. Zvokelj Jože, 5. Stular Darko; mlajši pionirji: 1. Perdan Franc, OS L. Seljak, 2. Ljubovc Miloš, 3. Cesenj Tomo, 4. Papler Janez, 5. Weithauser Ljubo; starejše pionirke: Jarc Nastja, OS S. Zagar, 2. Peneš Slavica, 3. Zavrnik Gordana, 4. Ažman Silva, 5. Sparovec Jana; mlajše: 1. Oblak Polonca, 2. Bajželj Simona, 3. Jurančič Jana, 4. Skubic Barbara, 5. Silar Erika.

V ekipnem tekmovanju kranjskih šol pa so imeli največ uspeha pionirji OS. Lucijan Seljak iz Stražišča, sledi ekipa OS Stane Zagar in OS Simon Jenko.

Predvidena zimska tekmovanja v okviru JPI so letošnjo zimo zelo ovirana zaradi pomanjkanja snega. Namesto v bližnjem Zabukovju pod Joštom je bil veleslalom na Krvavcu, namesto skokov v Besnici so morali pionirji v Kranjsko goro, kar vse omejuje množičnost in onemogoča treninge.

K. M.

Do 18. februarja bo odprta razstava papig — Foto: F. Perdan

Pismonoša Janez Rupnik — Foto: F. Perdan

Zlati jubilej zakoncev Baloh

Zakonca Nežka in Alojz Baloh iz Podkorena pri Kranjski gori sta minulo soboto proslavila zlati jubilej. Nežka Hlebanja se je rodila 1889., Alojz pa 1895. leta. Poročila sta se 9. februarja 1920 v Podkorenu. V zakonu so se jima rodili štiri otroke; dva sinova in dve hčerki.

»Mož Alojz je bil med prvo svetovno vojno težko ranjen, vendar se danes kljub osmim križem oba še kar dobro po-

čutiva,« nam je povedala Nežka.

Ko smo ju poprašali, naj nam zaupata recept, kako dočakat: zlati jubilej, sta se spogledala in nasmehnila:

»Nikar ne mislite, da se nisva nikdar skregala. Tudi prepriček je od časa do časa potreben za dolgo ljubezen; samo predolgo ne sme trajati in oba morata popustiti,« sta predstavila.

Pa še nekaj sta nam zaupa-

la. Ko sta se pred petdesetimi leti odločila, da se bosta poročila, so jima starši branili. — Mož Alojz pa je v soboto dopoldne drugič stopil pred matičarja v istem klobuku in v isti obleki kot pred 50 leti; pa vendar sta bila tako klobuk kot obleka kot nova.

Obema želimo, da bi srečna in zdrava v Podkorenu pri Kranjski gori dočkala tudi diamantni »da«. A. Z.

Pianistka iz Trsta gostuje v Kranju

V okviru praznovanja slovenskega kulturnega praznika bo v organizaciji Koncertne poslovalnice jutri, v četrtek, ob 18.30 v dvorani glasbene šole koncert pianistke Neve Merlak-Corradu iz Trsta. Mlada pianistka je hčerka opernega pevača Danila Merlaka, člana SNG v Ljubljani. Studirala in diplomirala je na conserva-

toriju »Tartini« v Trstu. Poleg solističnih koncertov ima že več odličnih posnetkov v italijanskem radiu in tudi pri nas v Jugoslaviji. Na svojem koncertnem nastopu v Kranju bo izvajala dela skladateljev J. S. Bacha, C. Debussyja, B. Galupija, E. Griega, G. Martuccijsa in D. Zebreta.

-ar.

V dolini je odjuga; v zimskih središčih pa imajo »ratracle« dovolj dela

Ura je bila pol desetih in v bližnji tovarni je zatulilo malico. Tudi Lovro in Gustelj, delavca komunalnega podjetja, sta se skobacala iz jaška sredi Prečne ulice. S potegnjenimi koraki sta jo mahnila v gostilno Rožca na malico. Za njima je ostala okrogla, nepokrita odprtina mestne kanalizacije.

Branjevka Angelca je slabih pet minut za tem hitela po Prečni ulici in ravno ob odprtini jaška srečala prijateljico iz šolskih let. Ze je bil tu klepet. V naslednjem hipu se je Angelca zazrla v odprt jašek in se zgrozila rekoč: »Kaj če priteče tod mimo otrok in pade v jašek? Saj se ubije!«

Verjetno zgodbe sploh ne bi bilo, če ne bi teh besed branjevke Angelce ujela kolesarka, ki se je prav tedaj pripeljala mimo. Senzacija željne oči so oplazile odprtino, nato pa je močneje pritisnila na pedala, da so se kolesa hitreje zavrtela.

Na vogalu se je ustavila in hitela pripovedovati svojim prijateljicam, te so se namreč tu skupinsko zgražale, kako je mogoče, da se je mast najprej podražila, potem pa zopet pocenila, da kaj strašnega je videla.

»Jašek sredi ulice,« je hitela in hitro soplja. »Odkrit je in vanj je padel otrok. Da ste ga samo videle. Tako sladek je bil, joj, res ga

Stane Knific Potegavščina

je škoda. Kdo ve, če ni sedaj že mrtev.«

»Kaj takega?!« so se zavzele klepetulje, ter se zadovoljne obrnile tja, proti Prečni ulici. V naslednjem hipu so že hitela na mesto dogodka. Kolesarka pa je brzela dalje.

Njej gre hvala, da je novica kot blisk preletela mesto. Petnajst minut do desetih se odprtina jaška ni več videla, ker je bila okrog njega gruča ljudi. Ta gruča, podobna prepelnemu grozdu, se je širila po preizkušeni metodi radovednosti. Vsak mimoidoči je zagledal skupino ljudi, se ji približal in najbližjega vprašal, kaj se je zgodilo.

»Menda je neki otrok padel v odprt jašek,« mu je ta odgovoril in jel naprej stegovati vrat.

Mimoidoči pa se ni dal ugnati. »Ali mu kdo pomaga?« ga je gnala radovednost.

»Kaj pa jaz vem,« mu odgovori oni in še pristavi: »Če bi bil jaz tam ob odprtini, bi ga že zdavnaj potegnil ven.«

Kako pa je bilo ob odprtini?

Tisti srečneži, ki so lahko stali ob sami odprtini jaška, so togo strmeli v odprtino in z muko zadrževali pritisk

ostalih radovednežev, teh pa, kot vemo, ni bilo malo.

»Zlezite že notri in ga rešite!« je vrgel nekdo iz množice tistim, ki so stali ob robu.

Debelušen striček se je ozrl in s pretečim pogledom oplazil množico: »Tak nehaite že. Kaj niste slišali, da smo poslali po pomoč?«

Se nekaj strupenega je zdrknilo z njegovega jezika, potem pa se je zopet zazrl v odprtino.

Deset minut pred deseto je okrog jaška že vse vrelo. Nekateri posebneži so se naveličali čakanja in so se zato odstranili. Njihovo mesto so takoj izpolnili novi radovedneži. Deček, ki naj bi padel v jašek, je sedaj že spremenil barvo las in sploh se je njegova fizionomija hitro spreminjala.

»Meni ne bo nihče trdil, da je bil ta deček plavolas,« se je razburajala postavna ženska srednjih let. »Moja prijateljica Berta ga je videla nekaj trenutkov pred padcem in ta mi je zatrdila, da je imel popolnoma črne lase. Menda ne bo lagala meni, saj sem njena najboljša prijateljica,« je zaključila, zavihala nos in s kometcem odrinila tistega pred sabo.

Kot roj čebel se je gibala in mrmrala množica okrog jaška.

Fičko je zahupal za njihovi hrbti in tako prosil prehod.

»Idiot, kaj ne vidiš, da je nesreča,« je nekdo siknil šoferju, da je temu avto dvakrat poskočil, potem pa klavirno obstal za hrbtom poslednjega radovedneža.

Z dostojanstvenimi, strah vzbujajočimi koraki, se je z ene strani približeval miličnik. Roj je utihnil.

Ura je bila pet do desetih. Z druge strani, od bifeja Rožca sem, sta se gruči približevala dva, delovno opravljena moža, naša znanca Lovro in Gustelj. Začudeno sta strmeli in neprijeten srh ju je spreletaval.

Zopet je zatulila sirena. Minilo je po ure, malica je končana.

Naša znanca sta se odločila ugotoviti, kaj se dogaja okrog jaška, zato sta hrabro zarila komolce v zijala, stoječe na prstih in z vratovi daljšimi za nekaj centimetrov kot navadno.

Tako je bilo s tistimi v ozadju, tem so se samo vratovi podaljšali, tistim pa, ki so stali v ospredju, tistim so se nosovi podaljšali za kak

centimeter, kajti čudno, prečudno, nesreče sploh ni bilo. Ker ni bilo nesreče, tudi senzacije ne bo, tega so si pa vsi tako želeli. Miličnik, ki je že napravil pol zapisnika, je nejevoljno iztrgal list iz bloka, ga zmečkal in ga spustil v odprtino.

Glasno je izražala množica nezadovoljstvo, razhajajoč se v skupinah. Nikakor niso mogli razumeti, da res ni nihče padel v odprt jašek. Pol ure časa so namenili temu, da bi videli, kaj je z nesrečnikom, ki je padel v jašek, nazadnje pa se izkaže, da sploh ni nihče padel.

»Fej, kakšna potegavščina,« je zaškripal tisti debelušni striček, ki je stal ob jašku in bi bil od jeze skoraj zaklel.

Lovro in Gustelj pa sta topo zrla v te ljudi in se čudila, čudila, da še nikoli tako.

Pa kaj bi, takih Prečnih ulic je povsod dovolj, v vsakem našem mestu je, da na vasi ne govorimo. Tudi grozd ljudi, ki se nabere v njej, je v vsakem našem mestu, tudi kolesarke, raznašalke novic so v vsakem mestu.

In kaj je bilo z našo kolesarko?

Menda so jo poklicali v Zagreb, kjer je v živalskem vrtu poginil slon. Iz muhe naj bi naredila novega. Morda ji tudi tam uspe. Kdo ve...?

Prodaj

Prodaj PRAŠIČA za zakol.
Sink, Češnjevk 9, Cerklje

523

Prodaj 2000 kg KROMPIR-
JA igorja za seme in semen-
sko GRAHORO. Voklo 67,
Šenčur

579

Prodaj 2000 kg SENA. Sp.
Kokra 8, Preddvor

580

Prodaj mlado OVCO za
pleme. Šenčur 10

581

Prodaj dva plemenska
PRASIČA, težka po 60 kg.
Cerklje 112

582

Prodaj PLUG, dvobrazdni
traktorski obračalnik in do-
bro ohranjen MOPED T-12 na
tri prestave. Zalog 42, Cerklje

583

Prodaj 8 tednov stare PRA-
ŠIČKE. Markovič, Zeje 15,
Duplje

584

Prodaj vprežne GRABLJE.
Jama 27, Kranj

585

Prodaj suhe SMREKOVE
PLOHE. Suha 40, Kranj

586

Prodaj semenski KROM-
PIR igor. Cerklje 112

587

Prodaj TRAKTORSKO
SKROPILNICO. Suha 24,
Kranj

588

Stanovanja

Oddam stanovanje za fante.
Naslov v oglasnem oddelku

591

Zaposlitve

NATAKARICO — kvalifici-
rano ali priučeno — sprejme
gostilna PRI MOSTU Skofja
Loka. Plača dobra, delo osem-
urno

562

Ostalo

OBVEŠČAM cenjene goste,
da bom 14. 2. 1970 odprla
prenovljeno GOSTILNO »NA
JAMI« v ŠENČURJU. Pridite,
solidno boste postreženi

592

Ansambel VESELI TRGOV-
CI vabi k sodelovanju mlado
talentirano PEVKO domače
in zabavne glasbe. Ni potreb-
na posebna glasbena izobrazba.
Janežič Vinko, Sp. Brnik 29,
Cerklje

571

Naprodaj je stara HIŠA z
zazidljivim zemljiščem v iz-
meri 918 m² v Zg. Dupljah št.
29. Informacije pri Centru za
socialno delo Kranj in Teranu
Vladimirju, Zg. Duplje št. 4.
Datum licitacije bo objavljen
naknadno. Pismene ponudbe
je treba poslati na naslov:
Center za socialno delo
Kranj, Trg revolucije 1 do
1. 3. 1970

593

**Veletrgovsko podjetje
Kokra, Kranj**

oglašja prosti delovni mesti
za

2 urarja

Pogoj: KV urar.

Ponudbe je treba poslati
na veletrgovsko podjetje
Kokra, Kranj,
Poštna ulica 1.

Planinsko društvo, Tržič

razpisuje

PROSTI DELOVNI MESTI

— oskrbnika

— kuharice

za planinski dom
Pod Storžičem

Prijave sprejema PD Tržič

**Svet delovne skupnosti
okrožnega sodišča
v Kranju razpisuje prosto
delovno mesto**

strojepiske

Pogoj: dvorazredna ad-
ministrativna šola z naj-
manj 3-mesečno strojepis-
no prakso.

Osebnih dohodki po do-
ločbah pravilnika o delitvi
dohodka na okrožnem so-
dišču v Kranju.

Prijave kandidatov z do-
kazili o strokovnosti se
sprejemajo do 18. 2. 1970.

**PODJETJE VARNOST
Izpostava Kranj**

razpisuje

več prostih mest

VRATARJEV — ČUVAJEV

Pismene ponudbe
s potrdilom
o nezakazovanju je treba
dostaviti Izpostavi Kranj,
Koroška 17

Izdaja in tiska CP »Go-
renjski tisk« Kranj, Ko-
roška cesta 8. — Naslov
uredništva in uprave lista:
Kranj, Trg revolucije 1
(stavba občinske skupščine)
— Tek. račun pri SDK
v Kranju 515-1-135. — Te-
lefon: redakcija 21-835
21-860; uprava lista, ma-
looglasna in naročniška
služba 22-152 — Naročni-
na: letna 32, polletna 16
din, cena za eno številko
50 para. Mali oglasi: be-
seda 1 din, naročniki imajo
10% popusta. Neplačanih
oglasov ne objavljamo.

Kamnik DOM

11. februarja amer. barv.
CS film NEPOMIRLJIVI ob
17.30. in 19.30.

12. februarja italij. film
SENCA SMRTI ob 17.30. in
19.30.

13. februarja premiera italij.
barv. filma SENCA SMRTI
ob 17.30. in 19.30.

Jesenice RADIO

11. februarja italij.-amer.
barv. film SESTANEK S
SMRTJO

13. februarja amer. barv.
film UJETI V SAMOTI

Jesenice PLAVŽ

12.—13. februarja amer.
film HEROJI PORT APACHA

Dovje-Mojstrana

12. februarja amer. barv.
CS film SUROVE STRASTI

Kranjska gora

12. februarja amer. barv.
film SESTANEK S SMRTJO

Javornik DELAVSKI DOM

11. februarja amer. film
HEROJI PORT APACHA ob
19. uri

Radovljica

11. februarja italij. barv.
film SOKOLOV PLEN ob 18.
uri, amer. barv. film SOS ZA-
KONOLOM ob 20. uri

12. februarja amer. barv.
film CRNA KUBA ob 20. uri

13. februarja franc.-nem.-
italij. barv. CS film VZNE-
MIRLJIVE NOCI LADY HA-
MILTON ob 20. uri

Skofja Loka

11. februarja nem. barv.
film NAVIHANCI S PRVE
KLOPI ob 18. in 20. uri

12. februarja amer. barv.
film PREKLETO IMETJE ob
20. uri

12. februarja amer. barv.
film PREKLETO IMETJE ob
18. in 20. uri

Kino

Kranj CENTER

11. februarja amer. barv.
film PIZAMA ZA DVA ob 16.,
18. in 20. uri

12. februarja amer. barv.
film PIZAMA ZA DVA ob 16.,
18. in 20. uri

13. februarja zah. nem.
barv. CS film ZAOLJUBA
INKA ob 16. in 18. uri, pre-
miera franc. barv. filma
SKRIVNOSTNI LABORATO-
RIJ št. 4 ob 20. uri

Kranj STORŽIČ

11. februarja amer. barv.
film ŠARADA ob 16. in 20.
uri, franc. barv. CS film CA-
ROLINE CHERIE ob 18. uri

12. februarja franc. barv.
CS film CAROLINE CHERIE
ob 18. uri, amer. barv. VV
film PO SLEDOVIH VELI-
KE KARAVANE ob 16. in 20.
uri

13. februarja amer. barv.
film PIZAMA ZA DVA ob 16.
in 20. uri, amer. barv. VV
film PO SLEDOVIH VELI-
KE KARAVANE ob 18. uri

Tržič

11. februarja zah. nem.
film VRATA S SEDMIMI
KLJUČAVNICAMI ob 17.30.
in 19.30.

12. februarja zah. nem.
film VRATA S SEDMIMI
KLJUČAVNICAMI ob 17.30. in
19.30.

Po členu 22. Zakona o delovnih razmerjih in 143. čle-
na Statuta upravni odbor Tržiške tovarne kos in
srpov Tržič razpisuje in objavlja naslednja delovna
mesta:

1. računovodje podjetja 2. obratovnega knjigovodjo

in zahteva naslednje pogoje:

pod 1.

da izpolnjuje splošne pogoje določene z zakonom za
vodilna delovna mesta,

da ima ekonomsko fakulteto in 3 leta prakse, ali
višjo ekonomsko šolo in 7 let prakse ali srednjo
ekonomsko šolo in 12 let prakse v računovodskih
poslih.

pod 2.

srednjo ekonomsko šolo in do 5 let prakse v knjigo-
vodskih poslih.

Kandidati naj prijave s kratkim življenjepisom in
dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev in s po-
datki o dosedanjih zaposlitvah pošljejo v 15 dneh
po objavi na naslov Tržiška tovarna kos in srpov —
Tajništvo, kjer lahko dobijo tudi ostale informacije.
Delovna mesta so prosta. Nastop dela po dogovoru.

**Komisija za urejanje delovnih
razmerij**

veleželeznine MERKUR Kranj

PE ŽELEZNINA — RADOVLJICA

razglašja

več prostih delovnih mest za blagovnico
KOVINA, Lesce:

1. poslovodja

POGOJ: visoko kvalificirani trgovski delavec tehnič-
ne stroke s poslovodsko šolo in dve leti prakse
ali visoko kvalificirani trgovski delavec tehnične
stroke in 8 let prakse v prodaji tehničnega blaga;

**2. pomočnik
poslovodje:**

POGOJ: visoko kvalificirani trgovski delavec tehnič-
ne ali gradbene stroke z najmanj 5 let prakse v
prodaji tehničnega blaga;

3. 12 kvalificiranih TRGOVSKIH POMOČNIKOV
tehnične in gradbene stroke z najmanj 3-letno
prakso;

4. 4 polkvalificirane ali nekvalificirane SKLADIŠČ-
NE DELAVCE — možnost priučitve.

Ponudbe s kratkim opisom dosedanjega službova-
nja in dokazilom o izobrazbi pošljite na naslov:
Veleželeznina MERKUR Kranj, PE ŽELEZNINA,
RADOVLJICA do 23. februarja 1970.

Nastop službe je možen 1. maja 1970.

Kraja v klavnici

V soboto, 7. februarja, je vratar klavnice v Kranju našel za ograjo ob klavnici vrečo napolnjeno s suhim mesom. Delavci milice so postavili zasedo, vendar se jim je tat izmuznil. Med begom je odvrzel bundo, po kateri

so ga kasneje prepoznali in prijeli na domu v Senčurju. Štirindvajsetletni T. V. je hotel meso, ki ga je vzel v klavnici, kjer je zaposlen šele dober mesec, z avtomobilom prepeljati v Zbilje, kjer naj bi ga A. Z. prodajal. Na za-

slišanju je še povedal, da je v tem kratkem času kakih petkrat odnesel meso v skupni teži 90 kg. Pri preiskavi so našli in vrnili klavnici okoli 50 kg mesa.

L. M.

Za pol milijona dnevnic

29-letno B. A., stanujočo v Kranju, je pretekli teden občinsko sodišče v Radovljici kaznovalo zaradi neupravičene uporabe službenega denarja na 10 mesecev zapora. »Obdolženki se izvršitev kazni odloži za dobo treh let pod pogojem, da v tem času ne bo storila novega kaznivega dejanja.«

Obdolženka je bila šef poslovne enote Generalturista na Bledu in je 1967. in 1968. leta zase uporabila 809.325 S in gotovine, ki so ga ji izročili tuji vodniki za izlete, ki

jih je organiziral Generalturist.

Obdolženka se je opravičevala, da si je iz navedene vsote prisvojila 500.000 S din za

dnevnic za službena potovanja in taksije, ki jih je uporabljala na potovanjih, drugi denar pa je imela shranjen doma.

J. V.

Poskus vloma v trgovino

V noči na 8. februar je neznanec poskušal vlomiti v trgovino trgovskega podjetja Živila v Senčurju. Na oknu kopalnice je odstranil železno rešetko in zlezal skozi

okno. Iz kopalnice je prišel v hodnik, kjer je poskušal z dletom ali izvijačem odpreti zaklenjena vrata v trgovino. Vendar pa mu to ni uspelo. Odnese ni ničesar.

Sporočamo žalostno vest, da nas je po dolgi in mučni bolezni za vedno zapustil naš dobri mož, oče, stari oče, brat in stric

Anton Pelko

upokojeni čevljarški mojster

Na njegovi zadnji poti ga bomo spremili v sredo, 11. februarja, ob 16. uri izpred mrliške vežice v Kranju.

Zalujoči: žena Neža, sinova Pavel in Tonček z družinama, brat Jože in Alojz, sestra Katarina in drugo sorodstvo

Primskovo, Rupa, Novo mesto, Avstralija, 9. februarja 1970

Sporočamo žalostno vest, da nas je nenadoma zapustil naš dragi mož, sin, brat in stric

Franc Kos

mizarski mojster

Pogreb dragega pokojnika bo 11. 2. 1970 ob 15.30 iz mrliške vežice na kranjsko pokopališče.

Zalujoči: žena Ivanka, mama, sestre in nečaki ter drugo sorodstvo

Kranj, 8. februarja 1970

Zahvala

Ob smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata in strica

Ivana Grašiča

kolarja na Primskovem

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste z nami sočustvovali, darovali cvetje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Vrbnjaku za dolgoletno zdravljenje, osebju bolnišnice na Golniku, še posebej dr. Finku, podjetju Elektro Kranj, g. župniku Slapšaku za zadnje spremstvo in pevcem DU. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoči: žena, sinova in drugo sorodstvo

Kranj, 7. februarja 1970

Nesreči v zadnjih dneh

Na cesti drugega reda se je v nedeljo, 8. februarja, popoldne pripetila prometna nesreča vozniku osebnega avtomobila Vinku Arku z Bleda. Voznik je vozil proti Mengšu, ko mu je v Lahovčah v bližini odcepa ceste za Vodice prišla na cesto 4-letna Vida Zalokar. Avtomobil je deklico zadel s prednjim levim žarometom, tako da je umrla na kraju nesreče.

Istega dne zvečer je na cesti četrtega reda v Zireh voznik mopeda Stefan Trček z Žirovskega vrha zadel Cirila Benedikta, ki je hodil po sredini ceste. Pešec je nenadoma stopil pred moped, ki ga je podrl. Cirila Benedikta so laže ranjenega prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Vlom v vikend hišico

Pretekli teden je bilo vmlono v vikend hišico Karla Košaka na Bledu, Pod stražo. Neznanec je nasilno odstranil naoknico in razbil dvojno steklo na oknu ter tako prišel v notranjost. Odnese je tri

prešite odeje, dve navadni odeji, štiri rjuhe, dva pregri-njala, več serviet in brisač, likalnik, dva servisa za kavo, dva jedilna servisa, kožnat predposteljni in več okrasnih predmetov.

C Ljubljana — poslovalnica H K R A N J, Koroška c. 8

Cenjene potrošnike obveščamo, da smo se preselili v bivše prostore Gorenjskega tiska in da v četrtek, dne 12. 2. 1970,

E M prodajalno

odpiramo prenovljeno

Vabimo vas, da si ogledate bogato izbiro lakov za avtomobile oljnatih barv in emajlov vodotopnih barv podnih oblog in tapet čistilnih sredstev in praškov

O PRIPOROČAMO SE ZA NAKUP SOLIDNO VAS BOMO POSTREGLI

Zahvala

Ob prehitri smrti naše skrbne drage mame in stare mame

Marije Šubic, roj. Prestor
iz Srednje vasi pri Senčurju

se iskreno in najlepše zahvaljujemo vsem, ki so nam na kakršenkoli način pomagali v mamini bolezni, č. duhovščini, vsem, ki ste z nami sočustvovali in ji darovali cvetje ter jo spremili na njeni zadnji poti. Posebna hvala pa še Pasarjevi mami.

Zalujoči: sin Milan in hčerka Anica s sinčkom Andrejčkom

Srednja vas, 2. februarja 1970

Pred odhodom na svetovno prvenstvo

Zmaga za Mesca

Tri dni pred odhodom na svetovno prvenstvo v klasičnih disciplinah so imeli naši najboljši skakalci v Planici pregledno tekmovalje, na 90-metrski skakalnici. Poleg članov so nastopili tudi mladinci, kar je nedvomno zelo pozitivno, saj so že sredi sezone preizkusili 90-metrsko skakalnico.

Med vsemi je bil daleč najboljši Kranjčan Marjan Mesec, ki je zmagal z več kot 15 točkami naskoka pred Ludvikom Zajcem. Trenutno je Kranjčan v zelo dobri formi in prav zaradi tega od njega lahko pričakujemo na bližnjem svetovnem prvenstvu v Visokih Tatrah solidno uvrstitev. Po kvaliteti so bili razred za sebe še Zajc, Jurman in Stefančič. Po dolžinah so bili povsem enaki, njihov vrstni red so odločili sodniki. Na svetovno prvenstvo bodo odšli, kot je znano: Mesec, Zajc, Jurman, Stefančič, Dolhar in Drago Pudgar. Vseh teh šest tekmovalcev se je na nedeljski pregledni tekmi uvrstilo na prvih šest mest. Prav zaradi tega lahko trdimo, da je komisija za skoke pravilno izbrala imena naših potnikov za bližnje svetovno prvenstvo.

Med mladinci, ki so v teh dneh prvič nastopili na 90-metrski skakalnici, so bili razred za sebe Danilo Pudgar, Klemen Kobal in Franci Mesec. Z Gorenjske je bil soliden še Cuznar iz Podkorena, ki se je uvrstil na peto mesto, Kapušin je zasedel sedmo, Klinar deveto, Norčič pa enajsto mesto.

J. Javornik

Šah

Vodeči ušel porazu

V četrtem kolu šahovskega prvenstva Kranja bi prišlo kmalu do spremembe na vrhu lestvice. Zaplotnik ni znal ugnati vodečega Kokotoviča s figurjo več, tako da se je partija končala neodločeno.

Rezultati: Matjašič : Požar prekinjeno, Marko : Valjavec 0:1, Sirc : Ivanovč prekinjeno, Zbil : Fišer 1:0, Rebolj : Strman 1:0. Po četrtem kolu je še vedno v vodstvu Kokotovič, ki ima 3,5 točke. Na drugem mestu pa je Zbil s 3 točkami. F. Štagar

Od nedelje do nedelje

SMUČARSKI TEKI — Tehnična komisija Smučarske zveze Jugoslavije je tik pred odhodom na svetovno prvenstvo spremenila našo tekaško reprezentanco. V Visoke Tatre bodo odpotovali samo štirje tekmovalci, namesto šest kot je bilo prvotno določeno. Ta sprememba je nekoliko presenetila javnost in je povzročila med strokovnjaki smučarskih tekov različne poglede in stališča. V ČSSR bodo na osnovi te odločitve odpotovali naslednji tekmovalci: Kerštajn, Kobilica, Bavče in Dornik.

ALPSKE DISCIPLINE — Na prvenstvu SRS za mlajše mladince in mladinke v slalomu in smuku pri Ošveni nad Ravnami je nastopilo blizu 100 tekmovalcev in tekmovalk. Pri mladinkah je osvojila prvo mesto Jeseničanka Gazvoda (v slalomu), v smuku pa Pirnata (Novinar). Pri mladincih je bil najboljši v smuku Tržičan Meglič, v slalomu pa Vovk z Jesenic.

NAMIZNI TENIS — Na prvenstvu Slovenije za mladinke je kranjski Triglav osvojil tretje mesto. Naslov prvaka pa je po pričakovanju pripadel ljubljanski Olimpiji.

ROKOMET — V hall Tivoli je bilo v nedeljo končano tekmovalje za zimsko prvenstvo Slovenije v B skupini. Med moškimi ekipami je Partizan iz Križ osvojil zadnje mesto, med ženskimi ekipami je bila Sava iz Kranja tretja, Sešir iz Skofje Loke pa četrta.

Največ kolajn za Triglav

Dvojna zmaga Alojza Kerštajna

S štafetami se je v soboto na Matič-Poljani na Mrkpoljani končalo letošnje 25. državno prvenstvo v klasičnih disciplinah.

Junak letošnjega prvenstva je nedvomno Alojz Kerštajn (Jesenice), ki je osvojil dva naslova državnega prvaka. Med mlajšimi mladinkami je bila najboljša Kranjčanka Beštrova, med starejšimi mladinkami pa Pavličeva (Lovrenc). Tek članic pa se je končal z mrtvim tekom, saj sta obe tekmovalki Bavčeto iz Raven in Grilčeva iz Lovrenca dosegli isti čas.

Naslove prvakov med štafetami pa so osvojili: člani: Partizan — Gorje, mlajši člani: Triglav — Kranj, starejši mladinci in mladinke: Triglav, mlajše mladinke: Jesenice II.

Na letošnjem prvenstvu so največ uspeha imeli tekmovalci kranjskega Triglava, saj so osvojili kar osem kolajn. Drugi so bili Jeseničani s šestimi, tretji pa Ravenčani. Od gorenjskih predstavnikov so Gorjani na petem mestu, Radovljčani so šesti, na sedmem mestu pa so tekmovalci Alpeša iz Zeleznikov.

D. Humer

V skokih: Kozjek in Zelnik

Minulo soboto in nedelje so bila na Gorenjskem tekmovalja pionirjev in pionirk v okviru prvih zimskih iger. Mladi skakalci iz kranjske občine so se pomerili na 25-metrski skakalnici v Planici, tekmovalci v alpskih disciplinah pa na Kravcu.

Udeležba na tekmovalju skakalcev je bila skromna. Največ tekmovalcev je prijavila osnovna šola Lucijan Seljak iz Stražišča, ki je zmagala brez konkurence v ekipnem tekmovalju. Čeprav so imeli največ tekmovalcev, pa v posamični konkurenci niso osvojili niti enega prvga mesta. Skromno udeležbo gre pripisati predvsem neugodnim snežnim razmeram med zimskimi šolskimi počitnicami, hkrati pa so posamezni tekmovalci trdili, da so nekateri šole v zvezi s temi tekmovalji napravile premo propagande med šolsko mladino, da bi se prijavi v čim večjem številu. Na nekaterih

kranjskih osnovnih šolah pa pionirjev niti niso obvestili, da bo tekmovalje tudi v skokih.

Rezultati: STAREJSI PIONIRJI — 1. Tone Kozjek (OŠ Simon Jenko) 203,8 (20,5, 20,5); 2. Matevž Podobnik 201,1 (20, 21); 3. Marko Brenkuš 193,4 (21, 18); 4. Janko Nograšek (vsí OŠ Lucijan Seljak) 170,7 (18,5, 18,5); 5. Marjan Korenčan (OŠ France Prešeren) 168,5 (20, 17,5) itd.

MLAJSI PIONIRJI — 1. Janez Zelnik (OŠ France Prešeren) 187,4 (19, 20 m); 2. Zvonko Belančič 187,1 (19,5, 19); 3. Lado Selan (oba OŠ Lucijan Seljak) 157,3 (19,5 padeč, 18,5); 4. Zdravko Korenčan (OŠ France Prešeren) 149,8 (16, 17).

J. Javornik

Prvič naslov za Dolenjsko

Letošnje državno prvenstvo v smučarskih skokih za mlajše mladince je bilo v Kranjski gori in je prineslo preseženje, saj je naslov državnega prvaka osvojil Veljko Kolenc iz Mirne na Dolenjskem. Tako je prvič v zgodovini smučarskih skokov odšel najvišji naslov na Dolenjsko. Gorenjski predstavniki niso imeli veliko uspeha. Med deseterico najboljših so se uvrstili samo štirje. Slovenski prvak Igor Legat se je moral tokrat zadovoljiti z drugim mestom. Podobno kot na republiškem prvenstvu se je tudi tokrat solidno uvrstil Poljanšek iz Zirov. Poleg teh dveh pa sta se v skupino desetih najboljših uvrstila še Kranjčana Rozman in Hafner. Boljšo uvrstitev pa si je za pravil Kranjčan Zlatko Belančič, kateremu so sodniki povsem neupravičeno prisodili padeč v prvi seriji. Vsekakor bi se ob pravičnejšem sojenju lahko uvrstil med deset najboljših.

J. Javornik

Blaž Jakopič boljši od Avstrijcev

Začetek svetovnega prvenstva v alpskih disciplinah v Val Gardeni je navrgel velik uspeh jugoslovanskega alpskega smučarja, saj se je Blaž Jakopič uvrstil v slalomu na zelo dobro 17. mesto. Zanimivo je, da je naš zastopnik pustil za sabo vse Avstrijce, ki so tokrat spet močno razočarali. To je nedvomno njegov največji uspeh in največji uspeh alpskega smučarja v zadnjih letih. Če bo dosegel Jeseničan tudi v veleslalomu in smuku solidno uvrstitev, potem lahko računamo na zelo visoko uvrstitev v alpski kombinaciji.

Telovadci v Domžalah

Uredništvo revije Gimnastika letos že drugič razpisuje pokalno prvenstvo Slovenije v sodelovanju z gimnastično zvezo Slovenije. Prvenstvo bo 28. februarja v dvorani komunalnega centra v Domžalah. Nastopili bodo najboljši telovadci in telovadke Slovenije v poljubnih vajah. Zmagovalci pri moških in ženskah bodo prejeli pokale revije Gimnastika.

Sprememba pred odhodom: Mlinar NE — Kobilica DA na svetovno prvenstvo v Visoke Tatre (ČSSR).

Letošnji Prešernovi nagrajenci

(Nadalj. s 1. str.)

Reči moram, da mi današnje priznanje pomeni izredno veliko, zlasti ker sem bil zadnja leta nekam osamljen, zapostavljen. S tem ne mislim sebe kot kiparja, ampak kot občana Kroepe, ki dandanes ni deležna takšne pozornosti kakor bi jo zaslužila. Ne smemo namreč pozabiti, da Kropa letos praznuje 75-letnico samoupravljanja. Že pred trideset leti so žebjarji ustanovili delavski občni zbor in sami odločali o stvareh, pomembnih za njihovo nadaljnjo usodo. Upam, da se bo slovenska kulturna javnost končno le zganila in preprečila naglo odmiranje kovaške obrti, stare, naporene, a vendarle lepe kroparske dejavnosti.

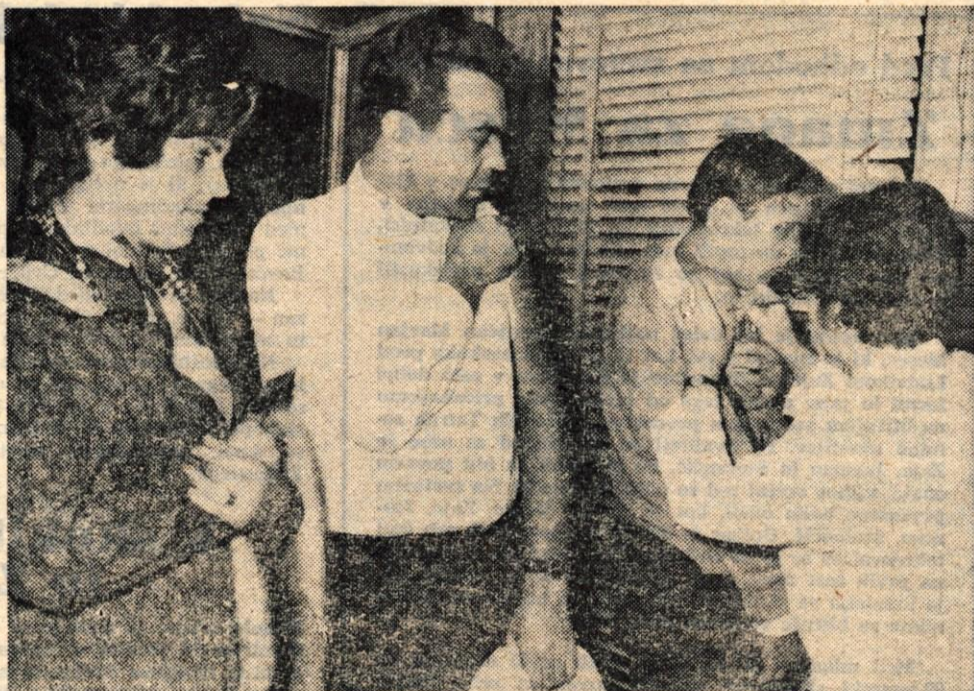
● Skofjeločan dr. Branko Berčič, sicer znan strokovnjak na področju slavistike in bibliotekarstva, si je Prešernovo nagrado zaslužil z delom Tiskarstvo na Slovenskem. Knjiga predstavlja prvo sintetično obdelavo tiskarske dejavnosti pri nas. Avtor seže daleč nazaj, prav do začetkov te izredno pomembne panoge, do konca 16. stoletja in vsebuje tudi poglavja o tiskanju prvih slovenskih knjig v nemškem jezikovnem prostoru. Snov je obdelana sistematično in pregledno, zato bo razumljiva tudi strokovno manj podkovanim bralcem. Dr. Berčiča smo, prav kot Svetino,

pobarali, kaj je botrovalo nastanku knjige.

»Predvsem moram reči, da sem se s tiskarstvom srečal že v študentskih letih, ko sem bil honorarni sodelavec (lektor) športnega lista Polet. Kasneje so mi kot bibliotekarju prišle v roke stare knjige in začelo me je zanimati, kako so pravzaprav nastale. Vrh vsega zadnje čase pomagam urejati in izdajati Loške razglede. Pri tem sem spoznal mnogo tiskarjev. Prav oni so — ob praznovanju 100-letnice — prišli na idejo, da bi bilo dobro izdati zgodovino slovenskega tiskarstva. Predlagali so mi, naj se lotim dela, vendar sem odklonil. Vedel sem namreč, koliko truda zahteva zbiranje in obdelava gradiva. Tudi cela vrsta drugih strokovnjakov ni hotela prevzeti te težke naloge.

Potem so me znova začeli pregovarjati. Se sam ne vem, zakaj sem nazadnje le privolil. Najbrž bo kriva tiskarska »žilica«, ki človeku, če se enkrat zastrupi z Gutenbergovim izumom, ne da več miru. Res pa je, da sem zlahka prišel do večine potrebnega gradiva, do vseh najpomembnejših dokumentov.

Tiskarstvo na Slovenskem je komaj prvi, osnovni oris, ki nikakor ni dokončen in ki ga bo treba še temeljito dopolniti. Zavedam se pomanjkljivosti, saj so nujen sopotnik vsakega pionirskega dela. I. Guzelj

Najprej cepljenje, potem šele na karneval v München. — Foto: F. Perdan

Preventivno cepljenje na letališču Brnik

Minulo soboto zjutraj sta dve letali (DC-9 in DC-6) podjetja Inex Adria aviopromet odpeljali na enodnevni izlet oziroma na ogled karnevala v München okrog 200 potnikov; večina z Gorenjske in Ljubljane.

Pravzaprav nič nenavadnega, boste rekli. Ze res, vendar velja kot zanimivost omeniti dvojce:

To je bil eden od poletov, kakršnim pravijo, »sindikalni prevoz«. Posebnost teh prevozov je, da so cene močno znižane. Tako je polet v München tokrat veljal v obe smeri le 185 dinarjev.

Druga posebnost tega poleta pa je bilo preventivno cep-

ljenje potnikov proti črnim kozam. Zaradi primera črnih koz v Zahodni Nemčiji je preventivna služba aerodroma Ljubljana-Pulj s pomočjo Zavoda za zdravstveno varstvo Kranj organizirala preventivno cepljenje (revakcina-

cijo). Pri tem pa velja pohvaliti organizatorje preventivnega cepljenja, ki so kljub neustreznim prostorom na letališču uspeli v dobri uri cepiti vse potnike.

A. Z.

Spored prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku v Kranju

12. FEBRUAR, ČETRTEK:

ob 18.30 bo v dvorani Glasbene šole koncertni večer pianistke Neve Merlak-Corradó iz Trsta
ob 20. uri bo v renesančni dvorani Gorenjskega muzeja, Titov trg 4/I, večer poezije Bojana Piska; njegove pesmi bo recitiral član SNG igralec Boris Kralj, spremljal pa ga bo kitarist prof. Stanko Prek

14. FEBRUAR, SOBOTA:

ob 19. uri bo v dvorani Prešernovega gledališča koncert pevskega zbora »Zarja« iz Trbovelj
ob 19.30 večer Prešernovih pesmi in gorenjske folklore v dvorani Zadržnega doma na Primskovem.

III. zimske sindikalne igre 23. februar: zadnji rok za prijave

Komisija za šport pri občinskem sindikalnem svetu v Kranju je na ponedeljkovi seji razpravljala še o zadnjih organizacijskih podrobnostih za III. zimske sindikalne športne igre na Krvavcu. Sklenila je, da je zadnji rok za prijavo tekmovalcev 23. februar. 4. marca bodo žrebali startne številke, 7. marca (kot smo že pisali) pa bo tekmovalje. Do sedaj se je za tekmovalje prijavilo že okrog 120 članov sindikata iz kranjskih delovnih organizacij, pričakujejo pa, da bo število tekmovalcev še precej večje, ker večje sindikalne organizacije (Iskra, Sava) še niso poslale prijav. Občinski sindikalni svet bo za izvedbo III. sindikalnih športnih iger namenil okrog 10 tisoč dinarjev.

A. Z.

Nagradno žrebanje

V prostorih Gorenjske kreditne banke v Kranju bo danes (sreda) ob 14. uri javno nagradno žrebanje lastnikov vezanih hranilnih vlog in vezanih sredstev na deviznih računih. Izžrebali bodo 100 lepih nagrad; prva pa je fiat 850. Razen tega bodo izžrebali tudi 20 nagrad za stanovanjske varčevalce.

A. Z.

Spremeniti odnos do telesne kulture

»Telesni kulturi je treba nuditi tisto družbeno podporo in veljavo, ki ji po svoji pomembnosti pripada. Pa tudi odnos do vrhunskih športnikov je treba spremeniti. Dogaja se, da vrhunski športniki uporabijo redne dopuste za tekmovalje in da sami prispevajo finančna sredstva. Zato bi gospodarske organizacije morale imeti večje razumevanje za urejene pogoje in vadbo teh športnikov...«

To pa je le eden od sklepov, ki so jih odborniki sprejeli na zadnji seji radovljiske občinske skupščine konec minulega meseca, ko so razpravljali o problematiki telesne kulture v občini.

Zavzeli so se za razumnejše financiranje telesne kulture in za večjo skrb telesnovzgojnih organizacij pri zbiranju sredstev od gospodarskih in drugih organizacij. Odborniki so soglasno sprejeli tudi program razvoja telesne kulture v občini in predlagali, da bi takšne programe izdelale v sodelovanju s telesnovzgojnimi organizacijami tudi krajevne skupnosti za območje Bleda, Bohinja, Radovljice in Kroepe. Prav tako pa mora tudi občinska zveza za telesno kulturo skrbeti za vključevanje mladine v telesnovzgojno in športno aktivnost. Organizira naj tečajje, športne šole in vrsto tekmovalj. Vse to pa bo moč uresničiti z ustreznimi kadri, ki jih je zdaj v občini tudi še premalo, še slabše pa je bilo do sedaj z nagrajevanjem njihovega dela.

Pomembno vlogo pri razvijanju športne in rekreativne dejavnosti v občini pa imajo sindikati, so poudarili na seji skupščine. Ti bi morali v sindikalnih organizacijah uveljaviti že znane zamisli o tovrstni dejavnosti. Zato bi se morali zavzeti, da bi delovne organizacije v statute vnesle določila o športu in rekreaciji. Opozorili so, da so danes v občini in zunaj nje redka večja podjetja, ki bi imela zaposlenega strokovnjaka za športno oziroma rekreativno dejavnost zaposlenih v odmorih in po končanem delu.

A. Z.